

Nostradamus ja ho va dir: La fi del món és propera. La Tercera Guerra Mundial esclataria d'ací a quatre mesos.

*Gra de Fajol ha fet consultes sobre el tema, i tot demostra que pels voltants de l'1 de novembre, és a dir, passat festes, **TOT S'ACABARÀ.***

És per això que va formar-se

D.A.U., per oferir un programa d'actuació municipal amb una visió de futur diferent de totes les altres. Ens preocupa, sobretot, el poc temps que ens queda per viure, el volem VIURE, i volem que el visqueu també, tan bé com puguem, sense preocupar-nos per a res més que per a aprofitar tot el que ens trobem al davant.

Per això, hem fet aquest programa que, malgrat que no podrem votar, ens agradaria que compartíssim.

Gra de fajol

Nº 9

Preu 350 ptes

Olot, abril 1983

Edita Au edicions

Continua donant la cara Qui pot

Administracio Hospici 9

Imprimeix Aubert impressor

ISBN

Dipòsit legal GE

La treballen i hi col laboren

Joan Armengol

Jaume Bach

Teresa Bofill

Xavier Brunso

Xavier Canosa

Joan Capdevila

Maria Conill

Kim Domene

Fel

Carles Fontfreda

Mel

Domenech Molí

Mateu Monells

Alex Nogue

Joan Nogue

Joan Olle

Angel Parada

Tresona Planaguma

Magda Pujola

Xavier Rusalleda

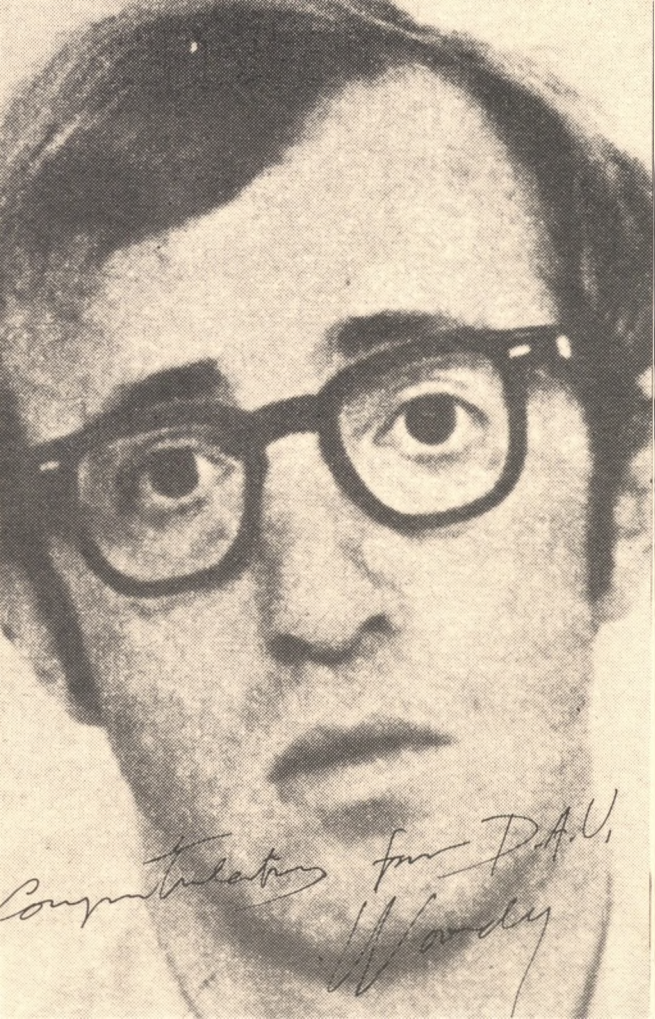
Joan Serra

Gra de Fajol no es responsab li -a
nece sa' amen de les op n on
de a cle -ena

Nº 20.113

**Text íntegre de tot el programa
que no heu pogut votar.
LLEGIU I SABREU
PER QUÈ!**

*Congratulations for D.A.U.,
Wandy*

RECOMANACIONS D'URBANITAT ELECTORAL

En primer lloc, cal adequar la imatge del candidat, cosa que s'aconsegueix revisant i canviant, si convé, la manera de vestir, el pentinat, etc.

En aquest cas, s'ha d'adquirir una americana de «paño» amb colzeres de color discret però modern (ala de mosca), uns pantalons de vellut que facin joc, una camisa, corbata i bufanda, que s'ha de dur amb un cert aire negligé.

Aquesta indumentària és vàlida per a tot terreny, excepte en casos en què es visitin bars de barriades obreres, fàbriques, tallers, etc., que s'ha de canviar l'americana per l'anorac i la camisa per un pullover fet a casa (per la mama, la sogra o la companya).

En actes més seriosos o oficials (entrevistes) amb autoritats (petites, grosses o mitjanes), amb la premsa o personatges dels anomenats fàctics, es recomana un vestit de color fosc amb armilla.

No hem d'oblidar un detall molt important que, en cas de deixar-se de banda, podria desvirtuar totalment la imatge del candidat: les sabates. En el primer cas, es poden dur mocasins d'esport, i en el segon, és convenient la xiruca (amb la qual cosa s'afavoreix una empresa en crisi), però en el tercer s'han de portar sabates negres amb cordons, i ben enllustrades.

Pel que fa a la imatge «facial», és imprescindible anar a tallar-se els cabells en una barberia del poble (que no hem d'oblidar que és un excel·lentíssim lloc per a fer campanya). Si no es porta barba ni bigoti, s'ha d'anar sempre ben afaitat; en cas contrari la barba ha d'ésser

ben retallada i neta a fi que doni una imatge progre, però no desmanegada (veure Staff del govern central).

El candidat ha de començar el dia ben aviat, voltant pel carrer des de primera hora amb expressió atrafegada, i portant una cartera plena de papers i tots els diaris del dia sota el braç; convé que vagi a prendre un cafè amb llet i un croissant, si és en un bar del centre, o un entrepà, amb el got de vi i carajillo, si, per qüestions de la campanya, es troba en un bar popular.

És també molt interessant trobar un moment al dia per a anar a fer les compres casolanes, és a dir, visitar carnisseries, verduleries, forns... sense oblidar que el dia de mercat és imprescindible passar-hi tot el matí, de parada en parada, comprant, somrient, encaixant mans i comentant amb tothom el que s'escaigui i més.

Per a guanyar vots, a part de les activitats típiques: conferències, xerrades, rodes de premsa, comunicats, entrevistes a la radio, el «truco» és fer vida al carrer des de primera hora del matí fins a la matinada, assistint a tota mena d'actes que es facin (molta atenció, atenció a les ballades de sardanes!), saludant tota mena de gent i parlant-hi.

En resum, el candidat ha de ser una persona amb un bon coneixement de la seva circumscripció electoral, àgil, simpàtic i convincent a l'hora de parlar, i ben preparat físicament i mentalment per a superar satisfactòriament tots els excessos, i de tot tipus, que haurà d'haver fet durant la campanya electoral.

CONFIDENCIAL

DE CANDIDATS DE D. A. U. EN ACTES PÚBLICS

-Què passaria si el mes de novembre no esdevingués la fi del món, tal com s'ha predit?

En el fons, això tant li fa. El que és important, és viure com si el món s'acabés. Per exemple, vostè s'ha plantejat mai què faria si hagués de morir d'ací a quatre mesos? (sempre és important contestar amb una pregunta).

-No creuen que el seu programa és excessivament allunyat de la realitat?

Pensi que l'Apocalipsi de Sant Joan també és allunyat de la realitat, i encara té vigència. Vostè és cristià?

-Vostès diuen, com en el Maig francès, «Siguem realistes, demanem l'impossible», però creuen que només amb imaginació es pot fer alguna cosa?

Nosaltres no solament creiem que la imaginació ha d'estar al poder, sinó que creiem fermament en el poder de la imaginació. De tota la resta, ja veieu què n'ha sortit.

-En un consistori, es plantegen problemes concrets i puntuals. D'AU té resposta a tots?

Quan es planteja un tema qualsevol, sempre es mira de trobar-hi una solució. Això, que sembla tan lògic, no és res més que una forma d'integració. És a dir: cal plantejar-se d'antuvi si no seria millor plantejar-se aquell problema o no plantejar-se'l. En aquest sentit, D'AU ha d'ésser una mica la consciència de «Pepito Grillo» de tot el consistori.

-Presentar-se dins les estructures de l'Ajuntament, no és ja una forma d'integració?

Aixecar-se, menjar, dormir... també seria una forma d'integració. La vida municipal la tenim ara i ací, i cal, des d'ella mateixa, fer tot el possible per a reflexionar sobre ella mateixa.

-Pel que sembla, vostès són més a prop de l'esquerra que de la dreta. ¿La seva presentació no és una forma de dispersar el vot de l'esquerra, o de dispersar la presentació de possibles competidors de la mateixa esquerra?

Nosaltres no som ni de dretes, ni d'esquerres, ni de centre. Som de sobre, que no vol dir de sobres.

-¿No creuen que la seva llista és massa formada per pseudo - intel·lectuals, sopaners, lletraferits sense gaire experiència municipal?

A nosaltres mai no ens han preocupat els títols universitaris dels components de la llista. Només serveixen per a fardar. Quant a l'experiència, ja sabem qui la té i l'ha tinguda sempre en aquest país. Per altra banda, només hem volgut persones amb cap clar, i que agafin la vida per les banyes.

-No creuen que vostès estan fent una burla de la democràcia?

En tot cas estem ensenyant les cartes, quan n'hi ha molts que, per la seva conveniència, no les ensenyen, i aquests sí que se'n burlen. Nosaltres creiem que la democràcia és un sistema en el qual caben perfectament gent com nosaltres, i ens limitem a utilitzar-ne tots els recursos.

-El sistema rotatiu que vostès reconeixen, pot restar eficaç al funcionament d'un ajuntament?

Ans al contrari. Potencia el treball d'equip. Fa que tots hi participem. I el criteri d'una persona és el criteri de vint-i-una. Vol més democràcia?

-Hi ha rumors que vostès retiraran la candidatura a l'últim moment. No invalida, això, tot el que fins ara han estat dient?

Qui tingui orelles que escolti, perquè no tot s'acaba votant. Qui tingui ulls, que vigili bé si vol viure o només sobreviure. Qui tingui boca, que compti fins a D'AU abans de parlar.

ENQUESTA

ESTIMES EL VIURE?

INTROÏT

D.A.U. ha sortit al carrer per tal d'incordiar els ciutadans, fins a aconseguir les respostes a l'enquesta preparada pels seus serveis psico - apocalíptics.

Sobre una població triada sense cap criteri (la selecció es produeix de forma natural en

funció de les respostes), l'enquesta planteja qüestions sobre temes generals de política, sexe, religió, feina, oci, cultura, etc.

Després d'una profunda anàlisi de les respostes obtingudes, no hem volgut arribar a cap conclusió, la qual cosa dona un major sentit al treball realitzat.

No obstant això, i entenent que, de la mateixa manera que al nostre comitè central, a molta

gent li pot picar la curiositat, hem decidit lliurar-la. Si més no, servirà perquè quan arribi la «movida - apocalíptica» el personal sàpiga amb qui s'ho pot passar millor.

A continuació presentem el quadre de preguntes i respostes. La mostra de població presa s'ha agrupat, per allò de la selecció natural i donada l'afinitat en les respostes, en els següents quatre grups:

GRUP A

-Addictes a la feina, per si realitza.
-Forjadors* dels w. e. (walors eterns).

*Entenem per forjadors els homes que utilitzen el foc per a realitzar la unió.
-Místics maltissos i posseïdors de la veritat (l'autèntica).
-Lacrats vitals.
-Intel.lectuals clarificadors.

GRUP B

-Els qui creuen que estan en tot però no s'«enteren» de res i contesten sempre.

-Els qui tenen el cap en el grup A i el cul en el grup B, o a l'inrevés.

GRUP C

-Els qui no s'«enteren».
-Els qui «no saben, no contesten».

GRUP D o GRUP MIXTE

-Despenjats d'organitzacions.
-Autònoms de l'ètica, la mística, l'estètica, i totes les «tètiques».

-Addictes al viure.
-Treballadors del cos.
-Amics de la intel.ligència.

El nombre d'enquestes contestades ha estat de 7.766 i llur distribució per grups correspon al següent percentatge:

GRUP A	1.141%	SOBRE	7.766
GRUP B	3.801%	SOBRE	7.766
GRUP C	728%	SOBRE	7.766
GRUP D	2.096%	SOBRE	7.766
TOTAL	7.766%	SOBRE	7.766 = 100%

ESTIMES EL VIURE?

	GRUP A	GRUP B	GRUP C	GRUP D
1.- CREUS EN LA VIDA ETERNA?	Si. És el que dona sentit a la vida.	No, pero estaria bé viure sempre.	—	Si, encara que científicament no és gaire clar.
2.- QUÈ PENSES DELS QUI NO CREUEN EL MATEIX QUE TU?	Que estan equivocats.	Que està molt bé.	—	Que estan equivocats però tenen dret que els respectin.
3.- TREUS TEMPS DE LA FEINA PER DEDICAR-LO A TU?	No, naturalment.	Si, naturalment.	—	No, pero si pogués, ho faria.
4.- QUÈ ÉS PER A TU EL SEXE?	L'organ reproductor dels homes.	Una part del cap que habita entre les cames.	—	La cosa.
5.- CREUS QUE EL TREBALL REALITZA?	És clar, que si.	No, ni quan et sembla que t'ho passes bé.	—	Si, em sembla que si.
6.- CREUS EN EL VOT UTIL?	Si, és necessari per als qui no ho tenen clar.	No, i no comencem	—	Depèn del tipus d'eleccions.
7.- T'ENAMORES DE LA GENT AMB FACILITAT?	No. D'amor només n'hi ha un	Si, i amb freqüència.	—	Si, però procuro que no es noti.
8.- TREBALLARIES SI NO EN TINGUÉSSIS NECESSITAT?	Si, no sabria què fer.	No. Tinc tantes coses per fer...!	—	Poc. Dedicaria el temps al bricolage i a estar amb la família.
9.- ET MASTURBES	La pregunta la considero de mal gust	Sempre que el cos ho demana.	—	Ara no. De petit, era diferent.
10.- TENS ALGUNA CREENÇA RELIGIOSA?	Si, la verdadera.	Si: «A Dau rogando y con el mazo dando.»	—	Si, però hauriem de matisar.
11.- CREUS EN LA LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ?				
12.- CREUS QUE LA POLITICA ÉS UN MOTOR DE VIDA I PROGRÉS?	No. Sols un grup fort pot treure'ns d'aquest caos.	Deuria ser-ho. Pero sempre és al taller per avaries.	—	En un estat d'autonomies democràtiques, si.
13.- QUÈ ET DIU LA PARAULA MARX?	No m'agrada Karl Marx.	M'entusiasma Groucho Marx. Em meravella Chico i m'enterneix Harpo.	—	No entenc la pregunta: Marx, Marx...?
14.- QUI VOTARÀS EN AQUESTES PROPERES ELECCIONS?	Un grup fort.	Encara no tinc decidit si em presento o no. Dau dirà.	—	El vot és personal i secret.
15.- QUÈ FARIÉS AVUI SI EL MÓN S'ACABÉS DEMÀ?	Anar al refugi atòmic que tinc a la torreta.	Sortir al carrer i passar-m'ho en gran.	—	Amagar-me i plorar.

Espais reservats als qui sempre tenen l'última pregunta.

Espais reservats als qui sempre tenen l'última resposta.

--	--	--	--	--

CONGRÉS

CONSELL NACIONAL

COMISSIÓ PER A
RELACIONS
INTERNACIONALS

COMISSIÓ RELACIONS FEDERACIÓ
INTERNACIONAL
APOCALÍPTICA

ASSEMBLEA

COMISSIÓ
EXECUTIVA

COMISSIÓ DE
FINANCES

COMISSIÓ DE
CONFLICTES

ORGANITZACIÓ
PARTIT

CONSELL DE FEDERACIONS

FEDERACIÓ COMARCAL

ADHERITS

AGRUPACIÓ MUNICIPAL

FRONTS D'ACCIÓ CIUTADANA

TREBALL

HISENDA

TRASPÀS
APOCALÍPTIC

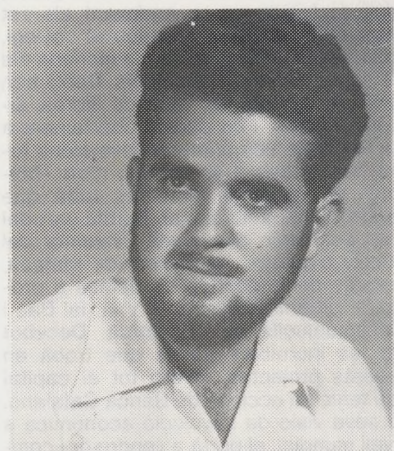
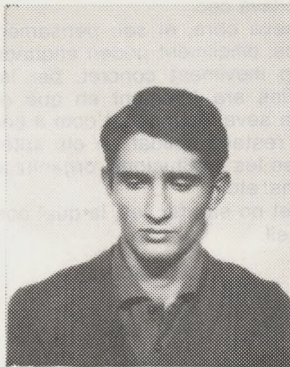
ADMINISTRACIÓ

OCI
TEMPS LLIURE

URBANISME

CULTURA

SANITAT

per la Universitat d'Ohio.

Tanmateix, la seva sang mediterrània estira el seu esperit cap a la terra que l'havia vist néixer. Amb aurèola de triomfador, fixa residència a Barcelona on, per la seva activitat, entra ràpidament, i per la porta gran, en el món de les finances i de la política.

Assessor del Consell d'Administració del Banc dels Pirineus, de Banca Catalana i de Rumasa, es retira de la vida pública internacional a Olot, on resideix habitualment.

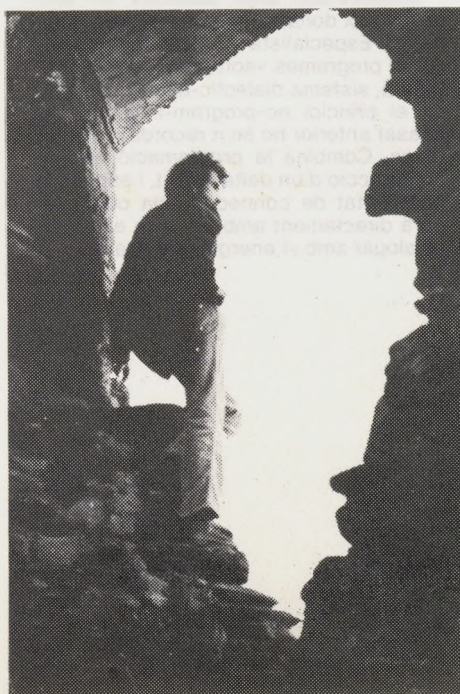
Integrat al moviment DAU, representa la solució per a l'amortització definitiva de tots els crèdits bancaris, amb el que això comporta d'alliberament total de l'esperit i del cos. Immediatament li fou atorgada la conselleria de finances, matèria en la qual es mou com peix a l'aigua, amb el desig de portar a terme els seus plans econòmics, llargament incubats.

burro, es quelcom que cada dia em fa pensar més», la qual no pocs pensadors pensen encara avui dia, fins i tot en les millors universitats.

—Prolífic autor i novel·lista, corrector de proves i carter, ha escrit també brillants i lubricants guions per a pel·lícules «hard core», les quals, des del seu punt de vista, són el màxim reflex i expressió de la seva discutible «posició moral» o «postura dels baixos instints».

—La seva total virginitat política —demostrada mèdicament— el fa membre indiscutible de la ideologia D.A.U. i can-

JOAN ARMENGOL I MARCÉ

Esperit nascut a Boratosa. Desenvolupa dues tasques a la vegada, com són els estudis i l'esport. Aquesta última és una vocació ja des del seu primer dia de néixer. Comença la seva carrera, amb un any de llunes, a fer natació en un cossi, i atletisme amb unes cotxeres. La seva afició als esports el portà a practicar-los tots, i ha estat moltes vegades damunt el pòdium escoltant l'himne de la flor i nata. Fou campió del món de salt de rana, segons la versió de l'associació de veïns del bac del Fluvia; campió del món, dos anys consecutius, de fer la serp (o sigui, arronçar-se per fer un xic la pilota, sense aigua) segons el consell d'esports de l'agrupació de pilotes que corren darrera i mai davant. N'assolí molts altres, però no ens volem estendre.

Practica esport darrera esport, arribant als que avui dia domina en la seva totalitat, i són uns esports molt complets per a la salut i la força. Parxis, les dames (sobretot), de cinc en cinc, la botifarra i, els diumenges i festius, que disposa de més temps, practica en els paratges de la serralada transversal de la columna de l'esquena, el golfo.

Havent ja superat aquest any les minimes en aquests esports, participará en els Campionats d'Europa. Sort.

DOMÈNEC MOLI

D'idees econòmiques molt avançades, inicià la fugida cap a endavant als set anys, quan fundà una banca al col·legi, en la qual s'utilitzaven com a moneda els llibres, les llibretes i els llapis. Deixà ben aviat els estudis per falta de llibres, llibretes i llapis, i es dedicà obertament a les finances. Les primeres inversions foren destinades a la creació d'un «holding» de venda de moniatos cuïts, que no arribà mai a funcionar. Formà part del grup econòmic que ajudà l'inventor del «motor d'aigua». Accionista de Matesa, després de la desfeta es dedicà a promoure urbanitzacions a la Vall del Bac i als aiguamolls de l'Empordà. Decebut per les increïbles traves que trobà en aquests projectes, invertí tot el capital que tenia en accions de Banca Catalana. La seva visió de l'evolució econòmica a nivell mundial, el portà a vendre or i comprar dòlars, que llavors convertia en pesetes, per pur esperit nacionalista. Quan entrà en el ram del paper, en el qual es mou avui, el primer que va fer fou comprar accions de les papereres gironines «Torras Hostench», i operar a través del Banc dels Pirineus.

Actualment, inicià la creació d'una societat anònima encaminada a l'explotació de la futura línia ferroviària Girona - Olot - Roses, d'imminent construcció.

MAGDA PUJOLÀS I XARLES

De naixença a Sant Cosme «Sant Joan les Fonts», però fortament arrelada a Olot, on estudià els primers ensenyaments. Demostrà grans dots en el camp del dibuix. Va estudiar a Milà, on es graduà en Arquitectura i Política Urbana.

La seva experiència ha estat demostrada dins el camp de l'urbanisme col·laborant en redaccions de PLANS GENERALS URBANS de diferents ciutats estrangeres. Ha escrit diversos llibres, dels quals destaquen dos per la seva immillorable qualitat: «L'urbanisme a la ciutat dels Sants» i «Desurbanització i Urbanització Urbana», llibres pels quals va ésser nomenada PREMI NOVEL D'URBANISME, però a l'hora del veredict final, el jurat «s'ho va pensar millor». En l'actualitat ha estat seleccionada per a gestionar i portar a terme la comissió d'urbanisme del D.A.U.

XAVIER CANOSA I MAGRET

Monjo d'origen rus. Fill d'humils llibertins i absolutament incult. De petit se li assecava la medul·la, perdia la memòria i es quedava cec.

La seva obra, el seu pensament i el seu cos, difícilment poden enquadrar-se en cap moviment concret, per la qual cosa fins ara (moment en què descobreix la seva incapacitat com a enquestador) restava oblidat en els soterranis de totes les institucions, organitzacions, religions, etc.

De fet no sap fer res, la qual cosa diu molt d'ell.

JOAN OLLER I GUINÓ

Neix a Olot sota el signe de Capricorn.

Realitza a la seva ciutat nadiua els cursos d'ensenyament primari, en els quals no demostra pas cap especial aptitud.

Després de superar com va poder els cursos d'accés, es matricula en Ciències Empresarials i Econòmiques a la Universitat de Barcelona. Però no s'havia pas de mostrar allí la seva estrella, ja que hagué de claudicar després de no superar per tercer any el primer curs.

Féu el servei militar a Cartagena, a marineria, i en aquest moment clau de la seva vida, fou quan prengué la decisió que hauria de presidir tots els seus actes posteriors.

Acabada la «mili» s'enrola en un vaixell cap «a fer fortuna»: a AMÉRICA!??

Després d'una vida de trifulgues, i contra pronòstic, aconsegueix fer diner en les «carreres», i s'estableix definitivament a Ohio.

Llavors asoleix d'assentar el cap, i decideix reprendre allà els estudis en què havia fracassat ací.

Amb voluntat de ferro es dedica quasi exclusivament a la Universitat, i d'aquesta manera aconsegueix llicenciar-se, i amb una tesi magistral, doctorar-se en Ciències Empresarials i Econòmiques

JOAN CAPDEVILA I BASSOLS

Vuitanta-tres anys, divorciat, viu amb la seva ex dona, que ara és la seva companya. Especialista en actiu des de l'any 80 en programes «soft-ware» de computadora, sistema dialèctic-absurd, on aplica el principi no-program-inversió. Del passat anterior no se'n recorda ni li interressa. Combina la programació amb la construcció d'un delta volant, i estudia la possibilitat de connectar una computadora directament amb la xarxa elèctrica, i dialogar amb «l'energia» de tu a tu.

JOSEP M.ª MELCIÓ I PUJOL

Nasqué ara deu fer uns 48 anys a l'encreuament del Gironès, l'Empordà i la Garrotxa.

Fou bressolat per les aigües provinents del Llierca i del Borró. Molt segur que aquest sigui el motiu del seu actual arrelament a la terra alta.

Des de petit fou atret pels signes, els símbols i les imatges que van més enllà de la realitat. Empès per la sang ancestral i per un particular ideari apocalíptic, camina, en el present, vers la presència, no tan remota i no tan misteriosa, d'una fi redescoberta a través dels somnis i dels sabers pletèrics.

Sense estudis primaris i sense llicenciatures universitàries —per a què serveixen, en la vida?—, vol viure apocalípticament tot allò que el món encara no ha imaginat pel seu tocar massa de peus a terra.

ÀNGEL PARADA I CAMPS

Insigne compositor i musicòleg, virtuós del sempre difícil art de la doma de les escales diatòniques.

Nomenat per aclamació popular segon, tercer i quart violi de la Filharmònica de Berlín, als quals càrrecs renuncià el 1970 per presentar-se al Festival de San Remo.

Classificat en tercer lloc, no va poder superar el shock i es refugià en la meditació i el Mascaró, dedicant els seus dies i la seva experiència a la busca i captura de les ondes curtes i ultracurtes.

Algunes expedicions primitives en el camp de la modulada, i les seves reflexions sobre el malsà comportament habitual de les interferències, publicades a manera de resum per «La Nouvelle Critique», varen causar espectació en l'Acadèmia de Ciències de la URSS, la qual va reconsiderar la seva postura i certificà el seu treball d'«Exponent indiscutible de la natural disgregació de la coherència en el món occidental, i símbol rellevant de la seva decadència progressiva.»

» Posseeix el títol de Defensor del Constantinov i dels «Logros» del règim soviètic.

CARLES FONTFREDA I CABRAFIGA

—Es doctora en filosofia per la Universitat de Pensilvània el febrer de l'any 1952.

—Alumne predilecte de Magi Casapensa i Puigcapit, n'ha treballat la més extensa i autoritzada biografia.

—Sense pensar-s'ho gaire bé, es pensa ésser l'iniciador, el 1960, del corrent que més tard es coneixeria amb el nom de «Pensadors de les filosofies excloses», del qual, i quan menys s'ho pensava, fou exclòs.

—El 1960 publica, amb Casapensa i Puigcapit, el seu primer tractat filosòfic, i a la vegada completíssim diari de viatge: «De Culera a Figueres, anant pel camí més curt», que li valdrà el rebuig unànim de tots els moviments gays de l'època.

—Als 45 anys i mig d'edat, en un pensament, i d'una manera sobtada, li passa pel pensament la més genial i profunda de les seves idees, la qual hauria de tenir una importància transcendental en l'esdevenidor de la filosofia contemporània, però, i qui s'ho havia de pensar, pensant-s'ho millor va decidir oblidar-la i no pensar-hi més, per por de no ésser acusat de mal pensat pels altres pensadors de l'acadèmia on donava classes.

—Pensador tan agut com recte, tan recte com obtús, és autor de frases de tan alta volada com la recomensant i

TERESA PLANAGUMÀ I NOGUÉ

Nascuda a Olot (la Garrotxa), soltera i sense compromís. Estudià ensenyament primari i secundari amb les monges, i es gradua en Sociologia i Ciències Polítiques Organitzades per la Universitat de Madrid. Degut al signe Lleó, que regeix la seva vida, té unes magnífiques qualitats per a ésser una persona amb grans dots per a l'organització de qualsevol activitat, arrossegant amb la seva simpatia i bon caràcter tota la gent que treballa amb ella. Ha col.laborat amb els millors especialistes - organitzadors del món de l'organització de fires de mostres nacionals i internacionals, en congressos dels més variats temes, i en els organigrames d'algunes carteres ministerials. Ha publicat diversos llibres sobre Organització, «Origen de l'organització», «L'organització en els països desorganitzats», «L'eco-organització del futur», així com escrits en les revistes especialitzades en el tema.

Actualment treballa a Olot, on és responsable de l'estructuració i organigrama del DAU, compaginant aquesta activitat amb les classes de Teoria Organitzativa Comparada a la universitat de Santa Pau.

XAVIER BRUNSÓ I FAGEDA

Nat a Sant Joan les Fonts, el 9 d'agost de 1960.

Graduat en Moda i Confecció per l'Institut de Formació Professional de la Garrotxa, on va obtenir Matricula d'Honor.

L'octubre de 1981, en el transcurs d'una desfilada de models a la capital francesa, va descobrir que la seva verdadera passió era la fotografia.

Traslladat als EE.UU. per tal de posar-se en contacte amb Richard Avedon, del qual rep classes particulars.

Encara no passat un mes, ja era a la Casa Blanca invitat personalment pel president Ronald Reagan, per tal de realitzar els reportatges més íntims.

Cansat del ritme de vida que portava, tornà el desembre del 1982 a la seva estimada terra natal.

Ací porta a terme diverses col.laboracions esporàdiques a les revistes Penthouse i Play-Boy, i com a feina diària i de gran compromís, treballa a Gra de Fajol.

MANI CUNILL I FERRER

Va néixer vora el mar, ara fa quatre dies i dues llunes.

Es va llicenciar en Ciències Astronòmiques, Apoteòsiques i Apocalíptiques per la Universitat de Transilvània, i acabà els estudis amb el número zero de la seva promoció.

Treballa de sol a sol al servei del Comitè Interestel·lar de les llunes noves, com a coordinadora general i com a cap del servei de premsa.

En el primer congrés de les Joventuts Interestel·lars, va presentar la ponència «La cultura popular als forats negres», fruit dels seus estudis en els seminaris permanents dels forats negres. La primera tesi doctoral va ésser realitzada a la Universitat de Hawai, i versà sobre el tema «Els Ajuntaments Astronòmics en el món actual».

La segona tesi doctoral, presentada fa poc, tracta de «l'Apocalipsi i el medi ambient».

Actualment treballa com a corresponent a Olot del setmanari «Nuclear END», i com a representant del Sindicat Arqueològic Polivalent (SAP), a la vegada que realitza un estudi entre la població escolar sobre el futur en una societat propera a la lluna.

JAUME BACH I SASTRE

Ex-seminarista.
Ex-assessor en afers efimers de Joan Pau I.

Ex-amant de Romy Schneider.
Ex-pert en darrers tangos.
Ex-col.laborador de la revista «Els quatre genets».

Ex-becat a la Universitat d'Oxford, on es gradua com a ex-pecialista en el tema «L'ex-termini nazi».

Excar al millor final cinematogràfic per la seva pel.lícula «Apocalypsi i un ou».

Ex-autor de la millor col.lecció de «Somnis inútils».

Ex-rècord Guinness d'acumulació d'ex.

KIM DOMENE

Estatuta: 1'86 m. Pes: 79 kgs. De constitució atlètica, i ros de cabell.

Aconseguí un gran èxit al Casal Marià amb el drama «Apocalipsi cau», la versió cinematogràfica del qual també interpretà. Ha esdevingut un nou tipus de «dur», amb una personalitat rica i de dimensió tràgica. Enguany, la prestigiosa revista «Niu d'Or Times», l'ha elegit «El man of any».

La seva presència en la candidatura respon únicament a raons d'estratègia electoral. Amb ell, el DAU pensa treure un alt percentatge de vots del sector femení.

(Baltasar Bordell)

MATEU MONELLS I REIG

Nasqué a Ripoll, al n.º 38 del carrer Castell. De molt petit ingressà a l'Escola de Dominics, i fou allí on començà el seu aprenentatge de delinquant.

Als setze anys va estudiar a París. Als vint-i-un, tornà a Ripoll per exercir la seva carrera. Per manca de feina es trasllada a Olot on, al cap de poc temps de la seva arribada, entra a formar part de l'Ajuntament.

No solament treballa a l'Ajuntament, sinó que, juntament amb un grup d'amics, estan realitzant les oportunes gestions per a formar un partit fort i unificat (DAU).

TERESA BOFILL I GORINA

Va néixer l'any 350 a.C., a la ciutat egípcia de Luxor, i s'anomenava Nefiguestitis.

Iniciada des de petita en les arts esotèriques per la seva mare, va sucumbir víctima de les seves pròpies prediccions.

Reencarnada a l'Edat Mitjana a França, continuà les seves pràctiques màgiques fins que acabà els seus dies a la foguera: havia triat per nom, Joana d'Arc.

La tornem a trobar en ple segle XX, amb l'actual nom, com a esperit errant a la recerca dels Moviments Unificats de Catalunya. Per atzar, o predisposició del destí, aterrà a Olot, bressol de Divergència Apocalíptica Unificada.

Un cop arribi la imminent fi del món, haurà tancat el seu triangle de reencarnacions.

A DAU SIAU.

XAVIER RUSCALLEDA I NADAL

Nascut al SALT DEL CONY, de Selva de Mar, el 1951 del dia 5, educat i grapejat de la santa doctrina del Senyor de La Salle, pederasta empedreït i pedofílic des dels quinze anys, fornecedor indomable, cagadubtes, llepaculs, fill de puta pre-conciliar, incestuós, bandarria, proxeneta professional, titulat a l'Acadèmia FORN de l'OS, distingit diverses vegades amb la Medalla de la Perversió, membre d'honor de la Confraria dels Desagraïts, i vice vitalici de la Lliga Parroquial de Perseverança.

La seva natural condició de BI, el seu tarannà contra-pro, l'experiència provada en el terreny dels SUBS i els SUPERS, la seva vocació d'ANTI, bis, bis, bis, el fan el candidat idoni per a ocupar la regidoria de «BACANALS I LLEURE».

Xavier Ruscalleda, pre-potent, previsor, pre-stamista, pre-(vi)carí general, en definitiva, un autèntic home de PRE.

JOAN SERRA I CAPALLERA

Fornet de nit al carrer del Pardal, treballa de dies en una indústria càrnica, en la qual no ocupa cap càrrec de relleu. Va tombar per tres vegades la revàlida de setembre, i pel venturós maig pescava llunes. Mai no ha estat en cap agrupació ciutadana, però tampoc no li faria cap gràcia. No és deixeble de ningú, ni ha publicat mai cap treball brillant; l'estudi que el juny passat va realitzar sobre el cicle de la cantada del grill, va ésser desqualificat per immoral. Persona deshonesta i mal parlada, manga tot el que pot en les estones perdudes per tal de poder portar les tres criatures en una escola de «pago». Solter, natural del carrer dels sastres.

RAFAEL FONTFREDA

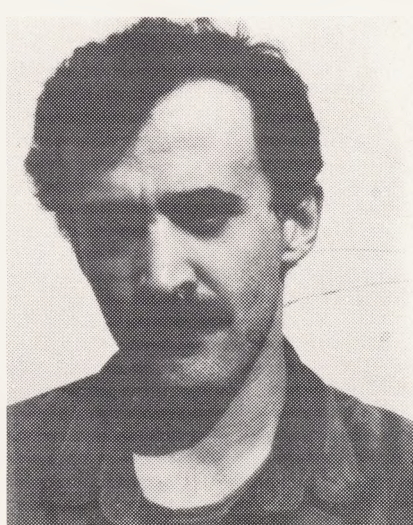
Hola, sóc (aquest de la fotografia) en Rafael Fontreda i Ferrés, en Fei. Jove cordial, simpàtic, agradable, fi, equilibradament apassionat, de gest gracios i mirada serena. I els presento el meu Curriculum vitae (per triennis). És un servei dels serveis d'investigació de la personalitat pròpia, s. a.

TRIENNI 1957-1959. ANYS 0, 1 i 2 (1957). Neixo (4-VIII). Quan jo vaig néixer, al Firal tocaven sardanes. (58) Començo l'any amb xampany i pollastre, olé!. (59) Guanyo el Campionat Mundial Vitalici de Dibuix.

T. 60-62. A. 3, 4 i 5. (60) Conec la neu. (61) Conec el mar d'ona vinosa i l'escola. (62) Primera anada a Barcelona, la ciutat cau rendida davant la meua simpatia. Campió absolut de natació d'arreu de les contrades.

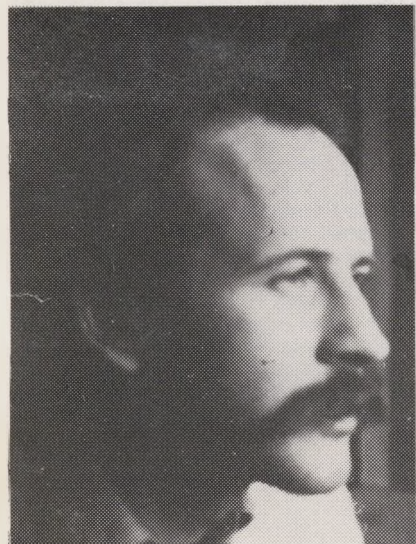
T. 63-65. A. 6, 7 i 8. (63) Començo a rebre efusives felicitacions dels meus mestres. (64) Continuo passejant amb l'avi i l'Alexander von Humboldt, conec l'Amazònia, Cuba, el Canadà, Austràlia i l'Antàrtida. (65) Debuto en els esports d'hivern, guanyo tots els premis en totes les especialitats.

T. 66-68. A. 9, 10 i 11. (66) En certes èpoques de la vida hom pensa i fa allò que vol i pot, oi? (67) Canvi d'institució educativa, és un C.L.A.E.M. però li diuen

Maresme litoral i me'n vaig a buscar el saco petate y a San Clemente. (82) Cansat de veure sang deixo l'exèrcit, la Sanidad Militar, el servicio de análisis i els hematies. Me'n vaig a Barcelona. Olé! (83) Amb una llarga experiència universitària em trobo en condicions que em sigui expedit el títol de biòleg d'Espanya.

Actualment no em donen feina, creo el

da no celebros el mes de la virgen Maria con flores, porfia Maria.

T. 69-71. A. 12, 13 i 14. Oh! l'institut (l'I.N.E.M.) nou, que maco!, s'ensorra! (70) Conec a Zapata! Viva la Revalusion! (71) Els meus professors continuen felicitant-me efusivament.

T. 72-74. A. 15, 16 i 17. (72) Es comencen a sentir belles cançons de poetes. (73) Roma locutat parole d'amore. (74) Conec la noia més guapa que coneec. Un professor de l'institut m'assa-benta que sóc existencialista, valga'm Déu! Conec la universitat de lo franquisme i la hosteleria dels capellans.

T. 75-77. A. 18, 19 i 20. (75) Em faig automobilista. En Franco es mor de l'espant. (76) S'acaba la universitat de lo franquisme, olé! Continuen amb les cançons de bells poetes. (77) Fart de les belles cançons e los bells poetes, agafo la moto i me'n vaig ar festival. Els mestres continuen felicitant-me molt i molt.

T. 78-80. A. 21, 22 i 23. (78) Continuo XXXXant-me molt. El ballet m'apassiona i em passo moltes hores a la barra. Chato! Cotxe blau. (79) Ah! La torre, la piscina, los companys, el gos i una mujer muy pinturera i d'altres. (80) Vic al Maresme, els senyors negres m'ensenyen a ballar regae el merehgue, la milonga i el gambeto.

T. 81-83. A. 24, 25. (81) So ensenyat de lo gran Antoni Dorsonhila. Deixo el

TERESA PLANAGUMÀ I NOGUÉ

Nascuda a Olot (la Garrotxa), soltera i sense compromís. Estudià ensenyament primari i secundari amb les monges, i es graduà en Sociologia i Ciències Polítiques Organitzades per la Universitat de Madrid. Degut al signe Lleó, que regeix la seva vida, té unes magnífiques qualitats per a ésser una persona amb grans dots per a l'organització de qualsevol activitat, arrossegant amb la seva simpatia i bon caràcter tota la gent que treballen amb ella. Ha col·laborat amb els millors especialistes - organitzadors del món de l'organització de fires de mostres nacionals i internacionals, en congressos dels més variats temes, i en els organigramas d'algunes carteres ministerials. Ha publicat diversos llibres sobre Organització, «Origen de l'organització», «L'organització en els països desorganitzats», «L'eco-organització del futur», així com escrits en les revistes especialitzades en el tema.

Actualment treballa a Olot, on és responsable de l'estructuració i organigrama del DAU, compaginant aquesta activitat amb les classes de Teoria Organitzativa Comparada a la universitat de Santa Pau.

KIM DOMENE

Estatura: 1'86 m. Pes: 79 kgs. De constitució atlètica, i ros de cabell.

Aconsegüí un gran èxit al Casal Marià amb el drama «Apocalipsi cau», la versió cinematogràfica del qual també interpretà. Ha esdevingut un nou tipus de «dur», amb una personalitat rica i de dimensió tràgica. Enguany, la prestigiosa revista «Niu d'Or Times», l'ha elegit «El man of any».

La seva presència en la candidatura respon únicament a raons d'estratègia electoral. Amb ell, el DAU pensa treure un alt percentatge de vots del sector femení.

(Baltasar Bordell)

XAVIER BRUNSÓ I FAGEDA

Nat a Sant Joan les Fonts, el 9 d'agost de 1960.

Graduat en Moda i Confecció per l'Institut de Formació Professional de la Garrotxa, on va obtenir Matricula d'Honor.

L'octubre de 1981, en el transcurs d'una desfilada de models a la capital francesa, va descobrir que la seva veritable passió era la fotografia.

Traslladat als EE.UU. per tal de posar-se en contacte amb Richard Avedon, del qual rep classes particulars.

Encara no passat un mes, ja era a la Casa Blanca invitat personalment pel president Ronald Reagan, per tal de realitzar els reportatges més íntims.

Cansat del ritme de vida que portava, tornà el desembre del 1982 a la seva estimada terra natal.

Ací porta a terme diverses col·laboracions esporàdiques a les revistes Penthouse i Play-Boy, i com a feina diària i de gran compromís, treballa a Gra de Fajol.

MATEU MONELLS I REIG

Nasqué a Ripoll, al n.º 38 del carrer Castell. De molt petit ingressà a l'Escola de Dominics, i fou allí on començà el seu aprenentatge de delineant.

Als setze anys va estudiar a París. Als vint-i-un, tornà a Ripoll per exercir la seva carrera. Per manca de feina es trasllada a Olot on, al cap de poc temps de la seva arribada, entra a formar part de l'Ajuntament.

No solament treballa a l'Ajuntament, sinó que, juntament amb un grup d'amics, estan realitzant les oportunes gestions per a formar un partit fort i unificat (DAU).

MANI CUNILL I FERRER

Va neixer vora el mar, ara fa quatre dies i dues llunes.

Es va llicenciar en Ciències Astronòmiques, Apoteòsiques i Apocalíptiques per la Universitat de Transylvània, i acabà els estudis amb el número zero de la seva promoció.

Treballa de sol a sol al servei del Comitè Interestel·lar de les llunes noves, com a coordinadora general i com a cap del servei de premsa.

En el primer congrés de les Joventuts Interestel·lars, va presentar la ponència «La cultura popular als forats negres», fruit dels seus estudis en els seminaris permanents dels forats negres. La primera tesi doctoral va ésser realitzada a la Universitat de Hawai, i versà sobre el tema «Els Ajuntaments Astronòmics en el món actual».

La segona tesi doctoral, presentada fa poc, tracta de «l'Apocalipsi i el medi ambient».

Actualment treballa com a corresponent a Olot del setmanari «Nuclear END», i com a representant del Sindicat Arqueològic Polivalent (SAP), a la vegada que realitza un estudi entre la població escolar sobre el futur en una societat propera a la lluna.

TERESA BOFILL I GORINA

Va neixer l'any 350 a.C., a la ciutat egípcia de Luxor, i s'anomenava Nefiguestitis.

Iniciada des de petita en les arts esotèriques per la seva mare, va sucumbir víctima de les seves pròpies prediccions.

Reencarnada a l'Edat Mitjana a França, continuà les seves pràctiques màgiques fins que acabà els seus dies a la foguera: havia triat per nom, Joana d'Arc.

La tornem a trobar en ple segle XX, amb l'actual nom, com a esperit errant a la recerca dels Moviments Unificats de Catalunya. Per atzar, o predisposició del destí, aterrà a Olot, bressol de Divergència Apocalíptica Unificada.

Un cop arribi la imminent fi del món, haurà tancat el seu triangle de reencarnacions.

A DAU SIAU.

JAUME BACH I SASTRE

Ex-seminarista.
Ex-assessor en afers efimers de Joan Pau I.

Ex-amant de Romy Schneider.
Ex-pert en darrers tangos.
Ex-col·laborador de la revista «Els quatre genets».

Ex-becat a la Universitat d'Oxford, on es graduà com a ex-pespecialista en el tema «L'ex-termini nazi».

Excar al millor final cinematogràfic per la seva pel·lícula «Apocalipsi i un ou».

Ex-autor de la millor col·lecció de «Somnis inútils».

Ex-rècord Guinness d'acumulació d'ex.

XAVIER RUSCALLEDA I NADAL

Nascut al SALT DEL CONY, de Selva de Mar, el 1951 del dia 5, educat i grapejat de la santa doctrina del Senyor de La Salle, pederasta empedreit i pedofílic des dels quinze anys, fornicador indomable, cagadubtes, llepaculs, fill de puta pre-conciliar, incestuós, bandarria, proxeneta professional, titulat a l'Acadèmia FORN de l'OS, distingit diverses vegades amb la Medalla de la Perversió, membre d'honor de la Confraria dels Desagraïts, i vice vitalici de la Lliga Parroquial de Perseverança.

La seva natural condició de BI, el seu tarannà contra-pro, l'experiència provada en el terreny dels SUBs i els SUPERS, la seva vocació d'ANTI, bis, bis, el fan el candidat idoni per a ocupar la regidoria de «BACANALS I LLEURE».

Xavier Ruscalleda, pre-potent, pre-visor, pre-stamista, pre-(vi)carí general, en definitiva, un autèntic home de PRE.

JOAN SERRA I CAPALLERA

Fornet de nit al carrer del Pardal, treballa de dies en una indústria càrnica, en la qual no ocupa cap càrrec de relleu. Va tombar per tres vegades la revàlida de setembre, i pel venturós maig pescava llunes. Mai no ha estat en cap agrupació ciutadana, però tampoc no li faria cap gràcia. No és deixeble de ningú, ni ha publicat mai cap treball brillant; l'estudi que el juny passat va realitzar sobre el cicle de la cantada del grill, va ésser desqualificat per immoral. Persona deshonesta i mal parlada, manga tot el que pot en les estones perdudes per tal de poder portar les tres criatures en una escola de «pago». Solter, natural del carrer dels sastres.

RAFAEL FONTFREDA

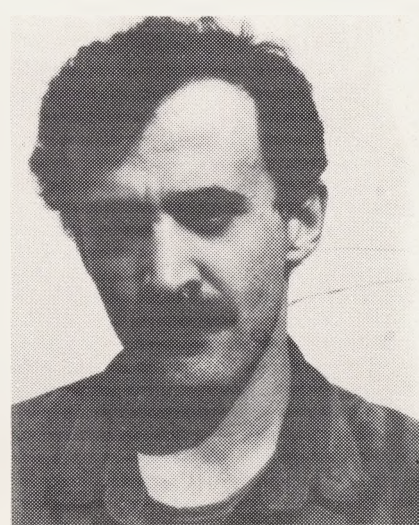
Hola, sóc (aquest de la fotografia) en Rafael Fontfeda i Ferrés, en Fei. Jove cordial, simpàtic, agradable, fi, equilibradament apassionat, de gest graciós i mirada serena. I els presento el meu Curriculum vitae (per triennis). És un servei dels serveis d'investigació de la personalitat pròpia, s. a.

TRIENNI 1957-1959. ANYS 0, 1 i 2 (1957). Neixo (4-VIII). Quan jo vaig néixer, al Firal tocaven sardanes. (58) Començo l'any amb xampany i pollastre, olé!. (59) Guanyo el Campionat Mundial Vitalici de Dibuix.

T. 60-62. A. 3, 4 i 5. (60) Conec la neu. (61) Conec el mar d'ona vinosa i l'escola. (62) Primera anada a Barcelona, la ciutat cau rendida davant la meua simpatia. Campió absolut de natació d'arreu de les contrades.

T. 63-65. A. 6, 7 i 8. (63) Començo a rebre efusives felicitacions dels meus mestres. (64) Continuo passejant amb l'avi i l'Alexander von Humboldt, conec l'Amazònia, Cuba, el Canadà, Austràlia i l'Antàrtida. (65) Debuto en els esports d'hivern, guanyo tots els premis en totes les especialitats.

T. 66-68. A. 9, 10 i 11. (66) En certes èpoques de la vida hom pensa i fa allò que vol i pot, oi? (67) Canvi d'institució educativa, és un C.L.A.E.M. però li diuen

Maresme litoral i me'n vaig a buscar el saco petate y a San Clemente. (82) Cansat de veure sang deixo l'exèrcit, la Sanidad Militar, el servicio de análisis i els hematies. Me'n vaig a Barcelona. Olé! (83) Amb una llarga experiència universitària em trobo en condicions que em sigui expedit el títol de biòleg d'espanya.

Actualment no em donen feina, creo el

Molt bones tardes:

• Moltes gràcies per la vostra assistència.

~~Finalment, després de moltes dificultats,~~
Moltes gràcies als amics de Grà de Fajol, els quals han estat un oasis en aquest desert del boicot sistemàtic que ens ha tocat travessar i que ha anat des del boicot informatiu - que vam denunciar oportunament - fins a les dificultats per la recollida de firmes necessàries per la presentació, passant pels mateixos obstacles que ens han impedit poder tenir a punt, avui, el nº 9 de Gra de fajol quines planes se'ns van oferir per a editarhi els trets fonamentals de la nostra filosofia.

Tanmateix, aquest nº - que el trobareu ~~aquí~~ aquesta setmana que vé a totes les llibreries - no serà un nº normal sino que en lloc de tenir l'estructura convencional de planes cosides en forma de quadern, consistirà en una bossa/sobre a l'interior de la qual hi trobareu tot el nostre programa d'actuació municipal, un resum de la nostra història més recent i diferents elements del que hagués pogut estar la nostra campanya electoral.

Dels dos primers punts - història i programa - ja ens han assabontat els nostres companys Joans. Insistir, ara, seria devetllar l'interés que us pot merèixer aquest nº de Gra de fajol..... i no ens enganyem: tanté seria, disminuir les possibilitats de compra d'aquest nº que per altre banda us recomanem de tot cor.

A mi em toca ~~més~~ més aviat, parlar-vos del que hagués estat la nostra campanya. Però més que parlar dels elements que ja us trobareu dins d'aquesta bossa/sobre (Cartell, enganxatina, lletja de l'himbe, etc...) m'agradaria fer-ho d'aquelles coses que haguéssin pogut succeir - a nivell de ressó informatiu - en el cas de tirar endavant la nostra candidatura.

Comencem per l'slogan:

En aquests darrers dies, n'heu tingut de sentir i veure de tota mena. Per nosaltres havia estat molt fàcil desmarcar-nos-en, doncs en estar constituït DAU per un grup de gent tan heterogèni, *es dona el cas de que*

ni per Olot, estem tots d'acord

i potser per reminiscències masculistes que no ~~hem~~ sabut o no hem volgut treure'ns de sobre, més que comptar amb els olotins ens agrada més comptar amb les olotines.

També som, els de DAU, una gent que no toquem de peus a terra. Per això no ens agrada el equilibrio necesario com tampoc ens agradaria volver a empezar. I com a alternativa, podem estar segurs que no som la alternativa segura sino que DAU és més aviat la ~~alternativa~~ definitiva, *de unca*.

La filosofia de DAU va molt més enllà de tot això.

DAU que ha preparat un programa per un món que s'acaba havia preferit remonter-se, en els seus slogans, a les primeres eleccions de la nostra història. Les que van protagonitzar Adam i Eva. Per això el nostre slogan era: DAU, el vot original.

En quan a entrevistes i reportatges, els candidats dels partits i coalicions que es presenten pel dia 8, han estat ~~subjecte~~ ^{de l'atenció dels} ~~en~~ ^{diversos} mitjans de comunicació. Si DAU hagués pogut tirar endavant la seva llista, també n'haguéssiu pogut llegir o escoltar més d'una. Per exemple, les preguntes que el setmanari local L'Olotí va fer als quatre caps de llista, haguéssin estat respostes per aquest cap de llista d'aquesta manera. No més en direm un resum per no allargar-nos excessivament. Les preguntes eren més o menys:

1. Quin preu pagaria per esser alcalde?

- M'agradaria més cobrar que no pas pagar.

- Es considera xovinista?

- Hi ha algú que no ho sigui a Olot?

- Li agraden les flors?

- Les alucinógenes

- Si no hi hagués el seu partit, per quin votaria?

- Per l'OLOT-FIGUERES

- Ens podria dir un acudit que li hagi agradat?

- Qualsevol dels que estan dient tots els candidats aquests dies.

- Li agraden els toros?

- Estofats!

- Se sap de memòria la lletra de "Adeu vila d'Olot"?
- La trobo una cançó molt apocalíptica i serà precisament la sintonia que os farà servir pel dia de l'Apocalipsis.
- Què faria si fos alcalde i li diguessin que surt fum de S. Francesc?
- Que s'estava avençant el dia de l'Apocalipsis
- Va a missa?
- No sóc suerticós.
- Normalment qui fa el ^{seu} lliç?
- Ningú. Faig servir aquests llebçols tan moderns amb els quals no cal fer-la
- Quins dels problemes de la ciutat creu prioritari d'arranjar?
- Que la majoria de gent te massa ganes de treballar, a vegades no sap com pensar-ho bé, es viu en funció de la seguretat en lloc de la intensitat i és *cada* poc.
- Creu que és greu per a Olot el problema de la droga?
- Oh! i tant! Va massa cara!
- Té alguna solució per a l'oci que no sigui anar a passejar?
- Tot el nostre programa és una solució.
- Va alguna vegada al bar?
- Pseééé...! de tant en tant.
- Quina persona local, considera com a més cultural?
- Els enterraments.
- Quin dels personatges de "Dinastia" li agrada més?
- La princesa Estefania
- Com valora el fet que Olot no tingui barri xinès?
- No tenim xinès, però tenim el de Pequín.
- Podria valorar-nos l'entrevista que li acabem de fer?
- ~~Si he fet prou temps~~
- ~~No me val far-la, ningú no se l'ha d'...~~ 19

Bé, aquesta hagués pogut ser l'entrevista a l'Olotí. A l'altre setmanari, La Comarca possiblement hagués sortit una entrevista *semblant a les fetes als altres candidats* quins trets fonamentals hagessin estat aquestos:

Jaume Bach

Cap de llista d'una candidatura
que no toca de peus a terra

Nascut a Olot no fa massa anys, la seva vida sembla una colecció de fracassos. Si no vegeu el seu currículum vitae:

- Ex-seminarista
- Ex-assessor en afers efímers de Joan Pau I
- Ex-amant de Romy Schneider
- Ex-pert en darrers tangos
- Ex-col.laborador de la revista "Els quatre genets"
- Ex-becat, a l'Universitat d'Ex-ford, on es graduà com ex-oczialista en ex-cemes polítics
- Ex autor de la millor colecció de "somnia inútils"

I probablement: ex-candidat de OAU

Es un nou vingut al món de la política, doncs no hi té cap experiència i caldrà veure quin paper hi fa si surt escollit, cos que ens permetem dubtar.

En dona la impressió de que va a l'Ajuntament en plan de broma i no està clar el temps que podrà dedicar a la seva tasca.

LA LLISTA

Ha estat elaborada de forma molt arbitrària i al voltant d'un nucli de persones que se suposa estan vinculats d'una o altra forma a la revista Gra de fajol.

"Es una llista - comenta Jaume Bach- totalment divergent però unificada al mateix temps per una idèntica concepció de la vida basada en reforçar la importància de la individualitat en front d'altres concepcions més col.lectivitzades"

~~En una ix inaxensió~~ Temes tindrem, per a contemplar si aquesta candidatura és capaç de dur a terme en la tasca municipal concertes tan abstractes com els que se'ns acaben d'esplicar.

LA PRE CAMpanya I LA CAMpanya

Fins al moment hem vist pels carrers d'Olot un cartel·l en els que se'ns prometia que aquestes eleccions serien diferents.

El car de llista ens explica hi ha pensades diferents accions com ara són:

- Un butlletí d'informació quin tret fonamental serà el de mentalitzar a la població de la imminent final del món. Per aixó se'n dirà "El Finalet"

- També editaran un "Joc de l'Ànec" per les possibilitats que té de poder-s'hi jugar amb DAUS
- En el seu local hi muntaran un aparador amb una monumental Urna de Pasqua, de marcat caràcter funrari com si fos un nínxol.
- A més hi ha l'intenció d'editar cartells amb l'efígie de tots els candidats, encançalant-ho amb el títol de la pel·lícula que ha tingut un oscar "Veredisto final"

EL PROGRAMA

Està presidit pel ~~el~~ text fonamental de que tothom ha de poder fer el que vulgui, doncs el món s'acata i no queda temps de fer tot el que ens prometen els candidats de totes les altres opcions municipals.

"El nostre programa-afegeix Jaume Bach- està concebut per a planificar la vida ciutadana durant tot el període de temps que va des del dia de les eleccions, fins el dia de la fi del món (uns quatre mesos, aproximadament). No hi cap altre candidatura que estigui preparada per tal esdeveniment. ~~La seva intenció és~~ I així no és pot anar per món"

PERFIL DEL DEBENTATGE

~~Políticament parlant no se sent identificat ni amb els que estan a l'esquerra, ni amb els que estan a la dreta ni amb els de cent~~
~~no se sent identificat ni amb els que estan a l'esquerra, ni amb els que estan a la dreta ni amb els de cent~~
~~no se sent identificat ni amb els que estan a l'esquerra, ni amb els que estan a la dreta ni amb els de cent~~

Políticament parlant no se sent identificat ni amb els que estan a l'esquerra, ni amb els que estan a la dreta ni amb els de cent sino més aviat amb els que estan a sota.

No creu en el poder, per això DAU propugna el sistema d'assistència rotatoria al Consistori igual que fan els verds a Alemania. Les qualitats que més admira de l'home és el sentit de l'humor i la que menys, la gran capacitat de menjar frankfurts que a vegades demostra. //

I això és tot el que haguéssiu pogut llegir o escoltar en el cas d'haver-hos pogut presentar. Serveixi aquest acte com una mena de compensació a aquesta greu deficiència. Per acabar, no més voldria deixar remarcats dos fets que em semblen molt importants:

To
Sunt

El primer, és que en el fons, en el fons de tot, no és tan important el fet de que NO e s'hàgim presentat. Potser h'hi hauria prou que després d'haver llegit la totalitat del nostre programa en em no de Gra de fajol que sortirà la setmana que ve, penséssiu tots plegats que hagués valgut la pena d'haver pogut votar una cosa així. I que, el que a primer vista algú podrà creure que és una broma, una conya més d'aquesta colla de pseudo-intelectuals lletraferits, doncs potser no ho és tant, i que el que realment és una conya és tot això que se'ns presenta com a cosa seria, responsable i transcendent. *Valgut*

~~Després de llegir el programa~~ no ens podreu votar també ens podreu llegir i ~~qui~~ qui tingui orelles ja ens escoltarà, doncs no tot s'acaba votant. Qui tingui ulls ja vigilarà per a poder viure, en lloc de sobreviure i qui tingui boca ja comtarà fins a DAU abans de pensar si tot això és una cullonada o no

La segona cosa que vull remarcar és que si per alguna d'aquelles coses, que tot pot passar, d'aquí quatre mesos no esdevingués la fi del món, tal com està previst, doncs que tampoc és tan important. Potser no és molt més tractar de viure com si el món ja s'acabés d'aquí una setmana, d'aquí un mes, d'aquí un any. Cosa que no és tan difícil d'imaginar-se si tenim en compte que vist i mirat, el món potser ja s'ha acabat.

Comarcas de Girona

Jueves, 24 de marzo de 1983

CATALUNYA

12

Quieren participár en las municipales

Olot: Divergencia Apocalíptica Unificada presenta un ideario basado en el placer y el ocio

Para el grupo Divergencia Apocalíptica Unificada de Olot su opción es tanto política como un ejercicio literario, y tratan de desenmascarar a los falsos demócratas, porque **la democracia que se nos ofrece no es una verdadera democracia**. Para ellos el tiempo libre, el ocio y el placer es lo más importante.

OLOT

Aunque aún no haya realizado su presentación oficial, el DAU —Divergencia Apocalíptica Unificada— pretende dar color y forma a las próximas elecciones. Puestos al habla con uno de sus componentes, Xavier Ruscalleda, ha sintetizado las pretensiones políticas y sociales del grupo. El DAU se define como un grupo de intelectuales que provienen del Gra de Fajol y que quieren dar un enfoque diferente a las próximas elecciones. Consideran que las promesas electorales que hacen los diferentes grupos son nada más que palabras que después no se llevan a término. Por este motivo Xavier Ruscalleda nos decía que si bien al principio había intentado elaborar un programa por áreas, después de analizar los hechos

veían que estaban cayendo en el mismo defecto de los partidos. Lo más original de sus proyectos radica en la forma de participación municipal en caso de que obtengan alguna concejalía. No es la persona lo que interesa sino el grupo, por consiguiendo la actuación en el municipio sería rotatoria. Es evidente que provocaría unos problemas de modificación constante del acto de consejero municipal.

El ocio y el placer

Aunque ellos han expresado su idea de participar en la campaña electoral, no queda muy claro que lleguen hasta el final. Por este motivo, Xavier Ruscalleda, expresaba opiniones sobre el grupo y su actuación, pero rehuía la pregunta concreta. Piensan plantear una serie de

problemas concretos de política municipal? «Llegar o no al Ayuntamiento no es importante», afirma. Proponen una visión nueva sobre lo que ha de ser lo más importante: el tiempo libre, el ocio y el placer.

Según palabras de Xavier Ruscalleda, el DAU es tanto una opción política como un ejercicio literario. Sus siglas corresponden a: Divergencia (Convergencia) Apocalíptica (por Alianza Popular) y Unitaria (hace referencia a candidatura Unitaria d'Esquerres que aglutina en Olot a un grupo de partidos e independientes).

A la cuestión de si esta candidatura no está pensada para montar una burla de la democracia, Xavier Ruscalleda contesta: «La democracia es una falacia. Si nuestra participación provoca eso que dices, que es una burla contra la democracia, hará que algunas personas participen de otra manera. La democracia que se nos ofrece no es una verdadera democracia. Por otra parte es irrisorio ver gente que no ha participado en absoluto de la vida de la ciudad y de golpe y porrazo aparece en el espectro político».

Gabriel Clarà

Para el DAU llegar al Ayuntamiento no es lo importante.

Libres

Literatura catalana d'avanguardia

El catedràtic de Literatura Catalana de la Universitat de Barcelona Joaquim Molas ha publicat una extensa antologia de textos, anotats i pròlogats per ell mateix, dels diferents corrents d'avanguardistes produïts a Catalunya des de 1916 fins a 1938, que és, de fet, l'època de l'efervescència de les avantguardes. El llibre ha estat editat per Antoni Boach, i conté bon nombre de documents inèdits o gairebé desconeguts, entre altres, de Salvador Dalí.

La cartografia dels terrats

Joan de Deu Domènech acaba de publicar a l'Editorial Catalanes, 1982, un recull de quatre contes que tenen com a protagonista la ciutat de Barcelona. Entre la història i la ficció, l'autor descriu el comportament de certa personatges que, desesperats de tanta ruïna, inventen i fan viure uns carrers que a les dotze de la nit són plegats i guardats en un immens garatge, uns llampes susceptibles de ser convertits en eslogans tals com "Visca la República".

Valerià Pujol

Munta i altres transformacions és el darrer títol de Valerià Pujol, que ha estat editat dins la col·lecció de narrativa "Serie Oberia" dels llibres del Mall. Aquest darrer volum, segona obra de narrativa juntament amb la que guanyà el premi Documenta, consta d'un seguit de contes en la més pura línia de l'anomenada narrativa de límits. Límits que aquesta vegada no són tan formals com a la novel·la *Interuptus*, perquè afecten molt més el contingut. Amb això tot el llibre esdevé una experiència literària radical, que beu en les intrínsecs fonts del Marqués de Sade, Georges Bataille o Franz Kafka. La transgressió esdevé en aquest llibre un joc transformista fregolà.

L'eterna conversa

Amb text de Miquel Alzuet i il·lustracions de Joan Hernández-Piñan (Ed. Laertes, 1983), *L'eterna conversa* és un llibre de poemes a la manera d'una crònica amorosa que comença amb una cita del poeta T. S. Eliot: "paraulas privades que l'adreço en públic", salta, oblidada, mira en calidoscopi i falseja a partir de versos falsos i de "notes sobre una carta passada".

Exposicions

Bacanul

L'artista Josep Hernández presenta, a la Galeria d'Art Tèrce de Mataró, els deu gravats que, juntament amb cinc poemes de Luis Buñuel escrits entre 1924 i 1928, componen la carpeta anomenada *Bacanul*. D'aquesta carpeta, se n'han fet 89 exemplars amb estoc de fusta dissenyats per Jaume i Jordi Blasi. Els dibuixos d'Hernández són d'un surrealisme podrien dir-ne intemporal, malgrat que juga amb imatges plenament avantguardistes. La tècnica emprada és la de l'aiguafort, fet amb ploma de plom i reproduït en paper arhes de 44 centímetres per 31. Fins al dia 8 d'abril.

Rufino Mesa

Fins al dia 25 de març restarà oberta la

cient que la meua obra, per a segons qui, en alguns moments pot resultar feixuga. Ara, he vist altres estrenes on la gent també es removia a la butaca. Per exemple, l'estrena que es va fer al teatre Romea d'El quant negre, de Strindberg. ¿Podem dir que Strindberg és un autor avorrit? L'avorrit, al teatre, és terrible, però també s'ha de pensar que no sols es va al teatre a divertir-se, a riure. En aquest sentit, i sense cap pedanteria, jo

Cronologia recent i directa de D. A. U.

1968 SETEMBRE-DESEMBRE:

Diferents participants al Maig francès i alemany, es troben a Eivissa per descansar i fugir. Neixen els projectes Garrotxa-1; 185 dies de xarana a la Barcelona que veste coneix, i diversos seminaris de cap de setmana.

1969 JUNY

Es constitueix el Moviment Apocalíptic Alternatiu (M.A.) i el Partit Independent Garrotxa Ecològic (P.I.G.E.).

1970-1971

El M.A.A., després d'intentar engegar el Croscat -ambòlicament- és acusat de folklorista i es dissol; alguns membres s'integren a l'Òmnium, i d'altres es constitueixen en nucli armat. El P.I.G.E., constituït formalment, no passa de fer sopars a dojo.

1975 AGOST

Les comunitats alternatives nascudes sota el VIEJO TOPO, es troben a la Vall del Bach. Es crea la coordinadora alternativa. Després de terribles discussions i acusacions mútues de seccionisme, s'integra el concepte d'apocalíptic.

NADAL 1975

Escissió de les comunitats cristianes de base que s'anomenen, en primera època, cristians pel canvi, i després cristians per l'apocalipsi. Es desmarquen de l'ombra d'en Xirinaç, i estableixen contactes amb la C.I.A. a través de Solius. Recuperació de Theillard de Chardin.

1976

Trobada internacional a Amsterdam de moviments apocalíptics; la participació del País ho és a títol personal. Si bé es fracassa en l'intent de fixar el dia i l'hora de l'acabament, s'acorda convocar la Internacional Apocalíptica l'any 1978 a París-Nanterre.

La secretaria s'estableix a Amsterdam.

Els delegats a la pre-Internacional, de tornada es constitueixen en assemblea permanent. Neixen i es formen: Partit Apocalíptic Integrat, Moviment Apocalíptic Urbà, Convergència Apocalíptica, Apocalíptics i Integració, Alternativa Apocalíptica Reagrupada. A més, en totes les ciutats més importants hi ha seccions dels partits amb caràcter autònom. Pel Nadal del 76, llançament d'octavetes al carrer: "Després d'ell, nosaltres, després de nosaltres, res més". Son detinguts alguns militants del P.A.I., i deixats anar sense conseqüències.

1977-1980

Es constitueix D.A.U. (Divergència Apocalíptica Unitària) de tots els moviments apocalíptics. Una comissió participa en la Internacional Apocalíptica, la primera o la penúltima. Ja en la Internacional es produeixen les primeres tensions internes entre partidaris d'una absoluta no-participació inclús armada en els sistemes democràtics, i els que consideren la no-participació com una postura massa activa i relativa. Així i tot, de no participar a les eleccions de cap mena, els no-participants s'escedeixen i constitueixen l'OTAN, que adopta postures nacionalistes radicals: Apocalipsi quatríbarat, Anem-nos-en sols i els altres que es fotin, cap xarnego apocalíptitzat. El català és el màxim exponent de l'evolució.

1981

Es fixa per D.A.U., amb la col·laboració de la internacional apocalíptica, el final per al dia de Tots Sants de l'any 1983. L'estratègia global es centra en les eleccions municipals de l'any 1983, ja que sembla el més adequat mitjà d'actuació directa i el que s'ha de neutralitzar en primer lloc per a poder VIURE.

L'agost del 1981, la delegació de D.A.U. abandona la II Internacional o última, quan es proposen solucions molt tradicionals -penitències, assalt dels centres de poder, etc.-.

1982

D.A.U. recomana l'abstenció en les votacions generals, i participa activament en les xaranes postelectorals (segons estadístiques, el 70% dels qui celebren la victòria socialista al carrer són apocalíptics que apliquen la tàctica de D.A.U. (aprofitar tots els moments, totes les circumstàncies, sigui quina sigui l'organitzada, per a VIURE). Durant tot l'any, es preparen el programa electoral, les comissions municipals i els comites. S'obren contactes amb grups ecologistes i alternatius. Hi ha intents de treure el D.A.U. a les llistes del P.S.U.C., del P.C.C. i de l'Esquerra, que fallen en no acceptar, aquests partits, el programa de D.A.U.

de can Xi
cules com
anomenat
no pas cu
també pe
sos gero
Lommel

Bergman

Cara a c
suec Ingn
al Cine e
l'Hospita
programa
grup de T
blanc-Toi
deis Pral
amb la p
Merla Pi
Cine Cj
Rambla
l'Hospita
19 hores.

Teati

Lleida

Tres acte
na dins
Francès
nizal l'A
Lleida, at
ca Franc
ha previs
tre franç
actuarà l
suar pe p
nit, a la S
sabe dit
Scoeche
ipal d'Art

Pàrrra

El quadre
represent
de la torr
tre del C
l'obra c
1864, es
electoral
del qual
Colibató.
Teatre a
Just Olls
saber, 2
menge. 2

Foto

L.Luis Se

El fotògr
posa una
seva obra
fotogràfic
quals ha
nyen tote
d'Àfrica i
trades en
Primer F
Barcelon

Conf

Marx

La Societ
Societat
Econòmic
d'Estuda
taula ro
Marx, qu
de març i
carrer del

tra tragè
mar a vi
moen Bl
escurire
perança
d'una int
lisme, la
material
vall, que
positius.
Hi ha
"Classi

Competirà amb CiU, Unitat d'Esquerres i A.P.

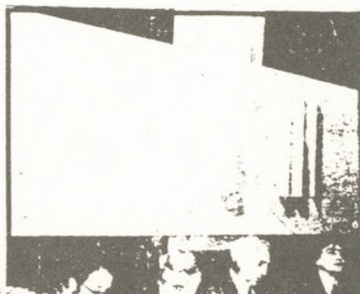
D.A.U. (Divergència Apocalíptica Unificada), nova candidatura per l'Ajuntament d'Olot

OLOT

P. R.

Poc a poc queden definides les diferents opcions polítiques que concorriran a les properes eleccions municipals del 8 de maig.

Ja és conegut des de fa unes setmanes, que la llista de CiU, l'encapçarà l'actual President de la Diputació de Girona, Armand Calzada i

da per la gent de la revista olotina «Gra de Fajol».

El nom de la candidatura serà D.A.U. (Divergència Apocalíptica Unificada), que entre d'altres comptarà amb la presència d'en Jaume Bach, dissenyador gràfic olotí, així com també de l'advocat olotí Joan Capdevila, l'artista olotí Kim Domene, etc... La campanya

serà molt modesta, es

Apunts per a la història de D.A.U. No hi ha temps per a transformar res ni canviar res.

La primera nota característica de tots els moviments apocalíptics, i de D.A.U. en concret, és la manca de líders —que no personalitats—. No hi ha cap figura, cap heroi, cap pare ni mare, cap pal de paller, cap persona carismàtica que arrossegui, que assenyali i indiqui el camí, la resposta i la solució al militant. A D.A.U., el liderat és quelcom imprecís, que de vegades s'expressa per boca d'un i després d'un altre, i moltes vegades l'últim que s'ha expressat l'endemà ja no hi és, però pot tornar-hi a ésser al cap de sis mesos. L'opusdeisme que té qualsevol partit no existeix al D.A.U. No hi ha cap «pare», cap intocable ni imprescindible.

Aquesta actitud, aquest aire, té la seva contradicció en els mites, o en el que D.A.U. reivindica com a història personal; des de Safo de Lesbos fins a Francesc d'Assís, o Santiago Russinyol hi ha un xic de tot (Thomas Müntzer, Guillermo de Barkerville, Sisa, Rommy Schneider, Xec Pussa, Tom Sawyer, Pepe Carvalho, Groux Marx, François de Six).

Resulta impossible de deter-

minar la reivindicació en què es basa aquesta llista, ni saber quin és el lloc que ocupa. D.A.U. té les seves arrels en el maig del 68. De forma imprecisa, el maig representa la fi d'unes falses il·lusions: transformar la societat, obrir-la a la fantasia, prou a la carrincloneïria i al dogmatisme. Al maig, s'obren els ulls que tarden a veure i a entendre la senzillesa (i potser simplicitat) de l'alternativa: Visquem. Es raona de manera sistemàtica sobre l'entorn, la persona i la societat, i el que havia estat un instint: sobreviure, i adaptar-se per sobreviure, es converteix en un slogan viu en tot lloc i moment. No hi ha temps de transformar ni de canviar res. Els teòrics de D.A.U. apliquen el darwinisme, i no anant contra l'espècie, sinó pujant-hi a cavall, deixant-se emportar per la Humanitat i les seves formes i expressions concretes, societat, la ciutat, el poble, les persones. Si alguna d'aquestes no ofereix cap espai per a viure, és signe de la seva destrucció i acabament. El millor és deixar-ho, abandonar-ho, que caigui i s'autodestruïxi. Es

el darwinisme.

Tots els grups que concorren a D.A.U., tenen característiques molt peculiars, que és el que tenen de comú: l'adaptació al medi ambient concret on viuen, per un cantó, i la manca de profetisme i redemptorisme dins aquest ambient on es mouen i viuen. L'escissió que es produeix en la Penúltima Internacional (1979) fou deguda precisament al fet que l'OTAN volia una acció violenta, directa, i transformadora de l'entorn (la violència que programa l'OTAN-O era la moral i psíquica, la por; la de l'OTAN-V era la física o aniquiladora). Pròpiament, es pot dir que D.A.U. s'escindeix —conseqüent amb la seva tàctica— de l'OTAN.

El programa D.A.U. és un programa que es planteja, doncs, a curt termini. La data fixada, l'1 de novembre, deixa d'ésser interessant, igual com no és interessant el sopar quan s'està dinant. En tractar de les àrees d'actuació, ho fa totalment des del seu punt de vista. El programa ja és conegut.

DE**El**

Fa
Sr. Núf
garade
una «d
Schust
dors h
hagi p
Si
grec;
I si fó
Se
1.983
que in
passar
men l'
aquell
ba bu
I d
«Carr
Una v
nyad
ment p
sa; pre
diari de
gasten
El
són
ben
partit
que a
«desg
catale
ment;
que el
anar r
sem
est.
de l'
L
té un
ciats
És

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

197

L'OLOTI / 7

D'ALIANÇA POPULAR A OLOT

Calzada, afegit també alguns ex-
 lia, s'adreça membres o simpatitzants de
 als olotins Nacionalistes d'Esquerra, així
 carta en la com alguna persona propera
 a la seva deci a les postures ecologistes. Un
 feriment de dels possibles caps de llista,
 capçalar la hauria estat Joan Torras, però
 l'actual Pre la llista no ha reeixit, final-
 tacio, indica ment, per la impossibilitat ma-
 l'experiència terial d'acabar els tràmits le-
 entitat, li ha gals corresponents, ja que el
 niència d'ad termini de presentació de les
 kement real llistes es clourà el proper dia
 bans d'ofrir 31.

«a mes de la
 disposen, i
 recollint en
 els diferents
 suggereix
 facin arri-
 s que cre-
 traves de
 n.º 275, o
 mateix.

ara publica
 de l'equip
 Arcadi Cal-
 els rumors
 com Jordi
 Brussosa o

**LA D.A.U. TREU
 ELS PRIMERS CARTELLS.
 MENTRE ELS CANDIDATS
 D'OLOT-III, SE'N VAN
 DE BALL**

Els que sembla que conti-
 nuaran endavant són els del
 D.A.U., la «Divergència Apo-
 calíptica Unificada», els quals
 ja han enllestit els primers
 cartells i l'anagrama electoral.
 Quant a la llista dels candi-
 dats, malgrat que el termini
 s'acaba a finals de mes, en-
 cara no ha estat totalment
 elaborada, i coincidiren que
 això no es el més important,
 especialment el cap de llista.

Finalment, cal anunciar que
 dissabte que ve, la candidatu-
 ra unitària d'Olot-III, «Olot-

L'OLOTI, 1

otxa

«LES TERCERES LLISTES

menen
 ures a
 ue no
 encia i
 esque-
 supòsit
 s princi-
 l'«àpat
 n, però,
 rpreses
 per la
 o en les
 a ocu-
 nsistori
 lò que
 ar «ter-
 ent for-
 a llista
 ssabte
 la pro-
 rvingué
 clariren
 lat amb
 rupació
 omentat
 es van
 caps de
 ures en
 de les
 erò no
 ressa»,
 s. D'a-
 rà co-
 bla la
 egura.
 e Joa-
 cap de
 nt anirà
 Segons
 er molt
 laborar
 això no
 entarà
 entati-
 i les

Els qui també sembla que
 es preparen són els de «Gra
 de Fajol», els quals ja tenen
 les coses molt més avança-
 des que tots els altres. Hem
 parlat amb Jaume Bach, co-
 negut per tothom com «el cer-
 vell de l'operació», i ens ha dit
 que «malgrat que hom es
 pensi que la cosa va de bro-
 ma, és molt seriosa la nostra
 intenció de presentar-nos-
 hi!». La llista serà integrada
 per tots els membres de la re-
 dacció de la revista, i les cinc
 persones que falten seran
 «persones afins, del camp de
 la cultura». El nom de la can-
 didatura serà «Dau», encara
 que Jaume Bach no ens en
 vol desxifrar el significat.
 S'està preparant la planifica-
 ció de la campanya electoral,
 la qual campanya, segons
 sembla, serà molt espectacular.
 Ja tenen enllestit l'anagra-
 ma, i també hi ha qui diu que
 estan component un himne.
 Pensen que tenen possibili-
 tats de treure un conseller, o
 dos. Hi havia hagut rumors
 que Domènec Moli podia ésser
 el cap de llista. Ell, però
 ho desmenteix i diu que ha
 d'ésser «en Jaume Bach, en
 Joan Serra, o en Xavier Rus-
 calleda, que són els qui tenen
 idees». En Jaume Bach, però,
 diu que si tenen un conseller,
 el càrrec serà rotatiu, i per
 aquest càrrec passaran les
 vint-i-una persones de la lli-
 sta.

Com podeu veure, «la cosa
 esta que bull»: xup-xup...!

Les municipals a Olot atura d'esquerres Arcadi Calzada (CIU)

Les municipals a Olot, que ara té
 Sala, una candidatura
 s'enfrontarà a Arcadi
 CIU i encara president de la
 de Girona

número del seu diari electoral, que té el nom de «El Firalet». Aquest diari es publicarà regularment i serà repartit gratuïtament. Segons els candidats d'aquesta coalició, serà el mitjà de comunicació entre la candidatura unitària i el poble d'Olot. Direm també que aquesta candidatura, segons paraules del seu cap de llista, Tomàs Costa, no va contra res ni contra ningú i també deia que «no som anti-res». Responia d'aquesta manera a les afirmacions de diferents àmbits en el sentit que aquesta candidatura era un front anticonvergent.

S'ha seguit igualment que la posició candidatura de l'actual socialista de la ciutat, Joan Casullà, basada en una íntima col·laboració amb els barris i a través de les seves diverses associacions de veïns no ha donat fruit, tal com mateix Casullà ha manifestat.

Divergència Apocalíptica Unificada

La darrera novetat pel que fa a aquestes eleccions municipals a la capital de la Garrotxa, és la presentació d'una llista d'esquerres, desmarcada dels partits polítics i que serà composta per la gent de la revista olotina «Gra de Fajol».

El nom de la candidatura serà DAU (Divergència Apocalíptica Unificada) que, entre d'altres, comptarà amb la presència d'en Jaume Bach, dissenyador gràfic d'Olot, així com també de l'advocat olotí Joan Capdevila, i l'artista olotí Kim Domene, etc. La campanya

Arcadi Calzada

nya serà molt modesta en el sentit econòmic, però no en l'imaginatiu. Són conscients que amb el plantejament polític actual serà veritablement difícil obtenir algun regidor, però com a mínim vol ésser testimonial. En cas d'obtenir algun regidor, la DAU faria servir un torn rotatiu d'actuació municipal entre tots els presents a la llista per tal que tots els seus integrants, en períodes més curts lògicament, s'asseguessin als escons del consistori.

En definitiva, CIU, candidatura unitària d'esquerres per a Olot i la DAU són de moment, d'una manera oficial, les tres forces que es disputaran a Olot els 21 llocs de regidor. Resta encara la incògnita de la presentació d'una candidatura que seria encapçalada pel conseller Ros de Castro. D'altra banda, és possible que sigui el senyor Gou qui encapçalés la llista d'Aliança Popular.

Presentación de «Apunts Apocalíptics»

Tuvo lugar, en La Paloma, la presentación del libro D.A.U. por el autor Josep Robert Raonable. Entre el jaleo y la fiesta, Antoni Senillosa efectuó la presentación de la cual ofrecemos el siguiente resumen:

Los primeros e inmediatos orígenes del D.A.U., los encontramos en el año 1968, en que ya se manifiestan directamente las corrientes anteriores, expresión de un sentimiento no reflexionado.

Desde que el hombre camina derecho, i desde que hay memoria, siempre ha aspirado a VIVIR, siempre ha habido movimientos que se iban, se marchaban, que intentaban revolucionar la sociedad, movimientos que tenían como fin recuperar la libertad, recuperar la igualdad, fijar unos derechos fundamentales, que el hombre no fuese más lobo para el hombre.

Senillosa efectuó una brillante y divertida incursión en la historia antigua, la mediana, y todos los pensamientos liberales del diecinueve. Ja situado más en nuestro tiempo, se refirió al mayo del 68 como punto de configuración de todos los grupos que han «divergido» en un movimiento natural, malt-

husiano y evolutivo-darwiniano.

«Se quiera o no, el D.A.U. tenía que existir, ya que es la razonabilidad de la premoición», comentó el presentador en un momento dado.

Incluso en el hacer y deshacer del movimiento, la fijación de los fines, las conversaciones entre los «jefes», la unidad surgida de la base (casi unidad en la desorganización) se manifiesta la inmanipulabilidad del movimiento. En este punto, el conferenciante recordó en forma brillante y pungente las frases y la forma en que se habían constituido otros partidos, concretamente PSC-PSOE, CDC-CiU, UCD, de feliz recuerdo periodístico, y A.P.

Se acabó la presentación y continuó el jaleo.

SPLEEN DE MADRID

Los apocalípticos

FRANCISCO UMBRAL

Umberto Eco, antes de encontrarse con la rosa y ligársela, hizo una sofisticada distinción entre apocalip-

Ramón de Garcíasol, azañista por libre. El Escorial y su jardín fraile-ro es reducto mental y literario de

uiere impedir que

SANITAT

L'objectiu de la medicina municipal no ha d'ésser el de curar malalties, sinó el d'oferir les possibilitats i els mitjans necessaris per a VIURE MILLOR.

A tal efecte es potenciaràn des de les instàncies municipals els següents aspectes:

Donat que en una fase pre-apocalíptica, el treball ha perdut la raó de ser, s'erradicarà el concepte mantingut fins ara que el malalt s'ha de curar d'una forma immediata i en el temps més curt possible, a fi d'aprofitar el seu rendiment com a productor. En lloc d'això, es procurarà amb la corresponent informació i els mitjans aduats, que el malalt sigui feliç fins i tot amb la seva pròpia malaltia.

Aquesta política de nou concepte del malalt ens portarà a una nova política dels medicaments:

- Per l'una banda, l'abolició dels medicaments destinats a la paliació de la malaltia.
 - Per l'altra, la potenciació dels medicaments de la felicitat, en les dues vessants de:
 - eutanàsics: per avançar voluntàriament la pròpia Apocalipsi.
 - del plaer perpetu: per potenciar "l'elan" vital.
- En conseqüència s'establirà:
- Reconversió de les papereres actualment instal·lades, com a subministradores gratuïtes de droga de tota mena.
 - Obligació dels anticonceptius per tal d'evitar embarassos feixucs que, per altra banda, no tindran raó de ser donat el poc temps disponible. Però això sí: respectar les dones que justifiquin un profund instint pre-maternal.
 - Xarxa de fonts públiques d'aigua del Carme.

El programa de salut pública es basarà en:

- Re-inauguració de les cases de plaer, no limitant-les a les activitats monogràfiques dutes a terme fins ara.

- Re-inauguració de l'antiquíssima platja nudista i natural, de quan les aigües amorosien els turons de la nostra Garrotxa, a la Platja de Braus.

- Creació d'un Sex-Service que oferirà totes les possibilitats de plaer sexual: Pederastes, pedofílics, sodomites, monògams, etc.

- Implantació de l'horari permanent de 24 hores en tots els hostals, tavernes, bars, que des d'ara serien els nous Centres d'Assistència Primària (Ambulatoris) amb servei gratuït a càrrec de la municipalitat.

- Re-conversió dels centres de culte religiós com a centres d'opit. A tal fi les esvelmes es substituirien per xeringues, al botafumeiro s'hi cremaria cannabis sativa, etc.

Els qui no poden viure sense un treball alienant i explotador seran considerats malalts mentals de primer grau. Així doncs, a fi de no traumatitzar-los més, el propi lloc de treball es convertirà en un centre de rehabilitació psíquica.

Els casos perduts o irrecuperables es militaritzaran i seran destinats als mínims treballs municipals previstos: Construcció del DAUsoleu, asfaltat de carrers, etc.

També es militaritzaran:

- L'Agrupació Sardanista en pes.
- El C.I.T.
- La delegació local d'Omniun
- Els setmanaris locals: Alimara, Comarca, Olotí.
- Kratter's i Sansburg
- Grup Ecològista.

Quant al control de qualitat d'aliments, es crearien els següents serveis:

- Tots els productes alcohòlics passarien pel control de tast del "Laboratori Popular Olotí" (ex-Orfeó).

- Els productes d'alimentació sospitosos d'esser nocivament adulterats es farien tastar prèviament pels serveis militaritzats.

- Enguament d'una campanya d'higiene en la promiscuïtat, en col·laboració amb l'empresa Zotal.

- Creació del DES: Servei de des-ratificació, des-infecció, des-intoxicació, des-codificació de casos des-classificats, etc.

- Instal·lació d'una sitja gegant a l'edifici Poncan contenint ambientador amb "olor a pino" a "patxuli" i a "aromes de Montserrat".

HIENDA

Situats en el moment conjuntural d'assolir aquesta conselleria per un període inaludiblement curt, assumirem la responsabilitat de fer una política de desmitificació dels diners. Una vegada resolt el dèficit de "Gra de Fajol", abonat el projecte d'engrandiment del cementiri i dotada a la Guardia Municipal de transistors-video, abolirem tot tipus d'imostos. Quedaran, per tant, suspeses les subvencions. La moneda serà declarada de curs il·legal, i en lloc seu s'utilitzaran les deixalles, amb la qual cosa s'acabarà d'una vegada per totes el problema de l'abocador. S'instituirà com a patró l'ampolla buida de vi de l'anyada del 70. El valor serà donat de tal manera que, com més car i b6 es bequi el vi, més valdrà l'ampolla. L'or quedarà substituït per les restes de globus i similars prèviament utilitzades. No s'admetran, per cap concepte, ni peles de patates ni restes de bledes.

No es gastarà ni una ampolla en projectes d'urbanisme. El Pla General serà arxivat. Es treballarà només a benefici de l'home. Tothom pot oposar-se a aquesta política econòmica, però no hi ha temps perquè cap tribunal, tal com funcionen ara, prengui cap decisió per tal de derogar-la. A fi que desaparegui l'afany de col·leccionar diners, aquests seran sobre impresos amb l'esfinx del ex-president Calvo Sotelo. Podem prometre i prometem, que en aquesta potència no anirem per feina. Conviurem no de paraules, sinó de diners. Derogarem tot pressupost que duquem trobar ja aprovat. El nostre lema serà: "el diner ha mort, visca la vida".

Enviarem a buscar CHRISTO perquè ens empaqueti el Casino dels Senyors, per tal de preservar-los de qual-sevol contacte impur amb els altres habitants d'Olot, i viceversa. Com que el lema del partit, indica ben clarament que el que es busca finalment és una mort divertida, hi haurà a disposició de tothom qui vulgui morir ric una bona col·lecció de bitllets de 5.000'- Ptes. per tal d'embolicar-s'hi.

Aposto 5 ampolles del millor Borqonya que no ens nacionalitzaran, de moment.

TREBALL

El treball ha estat considerat, o bé com una maledicció, una pena inevitable per a poder continuar sobrevivint, o bé com "lo que dignifica a la persona". D.A.U. considera que el treball, les 44, les 40, les 37 o les hores que sigui, i que reben la definició de "jornada laboral", es avui dia una maledicció.

Treballar és el mitjà de guanyar orou cèntims per a poder pagar el pis, menjar i anar a dinar fora el cap de setmana. És un engany, un frau col·lectiu on tothom es deixa enganyar.

La norma que adoptarà el nou consistori, serà que la jornada laboral en tot el municipi quedarà reduïda a una hora al dia o set hores a la setmana, segons disposi cada empresa. Només aquesta hora serà remunerada. (Aquesta concessió té les seves explicacions). Si algú desitja dedicar més temps a la producció laboral -sigui per eficiència o per deformació- serà sense retribuir. Qualsevol qui no vulgui treballar, no hi estarà obligat. No es considerarà necessari pràcticament el treball, ja que l'estalvi acumulat per part dels ciutadans, és més que suficient per a l'execució del programa de D.A.U. per a 4 anys. (Dates tretes de "La Comarca de Olot" Banca Catalana 1966) Vegeu Conselleria de Finances).

Les dues manifestacions del problema treball donen lloc a dues respostes.

1er.- Quan treball és per a la persona una deformació (l'alienació marxista) i el ciutadà no sap viure sense treballar, encara que això no li faci cap gràcia, correspondrà al servei psico-socio-apocalíptic (Vegeu aquest apartat).

29.- Quan treball es per a la persona un hobby, una diversió, una tasca entretinguda i emocionant, correspon a la Conselleria d'Esplai i Esbarjo (Vegeu aquest apartat)

Com a única mesura, i a fi d'evitar un shock psíquic i social massa fort, es tolerarà la jornada laboral d'una hora, que cada empresa estructurarà a la seva manera, Qualsevol qui obligui a treballar més de l'horari previst serà expulsat del municipi.

La mesura de retornar al seu lloc això que es diu TREBALL, de normalitzar-lo, entrarà immediatament en vigor i tindrà efectes retroactius per a aquells qui s'hi acullin a partir d'ara.

POLITICA D'URBANISME

La Comissió d'Urbanisme per a aquest programa Apocalíptic, portarà a terme un PLA de primeres necessitats, d'acord amb els plantejaments la "immediats" de cadascun dels ciutadans.

L'execució d'aquest PLA s'ha de fer en el mínim temps possible, ja que s'ha d'aprofitar al màxim el poc que queda, i almenys el que queda que es pugui gaudir amb unes bones condicions urbanes quant a l'habitable i comunicacions de la ciutat.

Aquest PLA de primeres necessitats es concretarà en els següents termes:

A/ Necessitats de caràcter Arquitectònic.

(Aspecte i condicions de l'habitable a la ciutat).

- PROJECTES IMMEDIATS:
- a-1 - DAUSOLEO
 - a-2 - GRAN CUPULA
 - a-3 - MUSEU APOCALIPTIC PER AL RECORD
 - a-4 - GRANS CIRCUITS ESPORTIUS

B/ Xarxa de Comunicacions Urbanes.

- PROJECTES IMMEDIATS:
- b-1 - CINTES TRANSPORTABLES
 - b-2 - LÍNIES DE METRO

C/ Acondicionament de la ciutat en matèria de Serveis.

- PROJECTES IMMEDIATS:
- c-1 - TORRES DE LLUM
 - c-2 - PARCS I JARDINS
 - c-3 - SERVEI ASTROLÒGIC
CENTRE ESPECIALITZAT

A/ Necessitats de caràcter Arquitectònic.

a-1 DAUSOLEO

Execució de les obres per a un Dausoleo de grans dimensions, ubicat a la muntanya de Montolivet; la construcció serà de forma "Pirameidal" amb estructura de vidre, que permeti l'entrada de llum a tots cantons, així com l'agradable visió del paisatge que ens acompanyarà fins a la "fi".

L'estructura d'aquest Dausoleo recorda la línia de construcció de les antigues Piràmides Egípcies (evitant sempre la sensació de Claustrofòbia), car igual que elles el Dausoleo tindrà també diferents cambres i compartiments de mesures a triar, (amb acabats de gran qualitat), segons les necessitats de cadascú i amb les múltiples combinacions possibles de passar amb qui es vulgui l'última intimitat.

Cadascuna d'aquestes cambres o departaments disposarà d'unes condicions òptimes com:

- 1 - Disposicions d'entrades d'aire acondicionat, regulable a la temperatura desitjada.
- 2 - Connexions de Ràdio i Video per a poder fruir fins al final amb aquelles escenes més bones.
- 3 - Equipament amb una bona nevera per a passar a millor vida ben tips.
- 4 - Acondicionament d'un W.C. per a fer-hi les "últimes feines"; que a l'altre cantó s'hi ha d'anar ben net!
- 5 - Sauna Relax i Massatges.
- 6 - Amplis dibans i confortables butaques abatibles.

La construcció d'aquest DAUSOLEO estalvia els desagradables transports d'última hora, ja que un parell o tres d'hores abans de l'"última", tothom s'hi pot instal·lar pel seu propi peu.

Es projectarà la instal·lació d'una cúpula immensa que cobrirà tota la ciutat i voltants. Aquesta gran cúpula evitarà que es pateixin les inclemències del temps a l'exterior, per un sistema de regulació del temps i les temperatures d'uns determinats sectors. Així hom podrà escollir l'ambient ideal segons gust o necessitats.

FUNCIONAMENT DE LA REGULACIÓ DE TEMPERATURES PER SECTORS.

Es disposaran independentment, en quatre sectors, les "Quatre estacions de l'any" ben diferenciades entre si per oferir a tothom la possibilitat d'ésser en l'ambient que es vulgui, amb les condicions pròpies de l'estació de l'any escollida.

Aquests sectors es trobaran en paratges dels voltants del nucli de la ciutat; per a accedir a cadascun d'aquests indrets, només caldrà seguir una senyalització ja establerta. Cada sector s'identificarà a l'entrada amb una de les peces de "les quatre estacions" de Vivaldi. El nucli de la ciutat restarà a la temperatura òptima d'habitabilitat per a tothom.

DIFERENCIACIÓ DELS SECTORS

Sector hivern: Una immillorable estació d'esquí amb tots els avenços de la tècnica quant a l'esport de la neu, es situarà en el sector que va des de les Grederes fins a Batet. L'estació d'esquí serà acondicionada amb tots els mitjans de desplaçament necessaris.

Sector tardor: Els paratges de La Fageda d'En Jordà fins a la Moixina, seran els sectors destinats a la tardor, on s'ha pensat en l'immillorable paisatge que es contempla aquest temps, cosa a tenir en compte ja que els pintors podran reflectir-ho en els seus últims

quadres apocalíptics, contribuint així "fins a la fi" a fomentar encara més fermament la tradicional Escola Paisagística Olotina.

Sector Estiu: Per a gaudir d'un ambient d'estiu caldrà fonamentalment una bona "piscina", que es podria ben situar en el sector de St. Francesc aprofitant la boca del cràter per fer-hi un gran llac amb capacitat suficient per a practicar-hi qualsevol tipus d'esport aquàtic.

Sector primavera: El sector de les Tries fins a Aiguanegra serà el marc idoni per a gaudir d'un bon paisatge primaveral, les hores de les llargues passejades amb tota la família.

Cal dir que tot aquest complex mecanisme de regulació, serà controlat pel Servei Astrofísic, que es situarà a l'exterior de la cúpula.

MUSEU APOCALÍPTIC PER AL RECORD

Per a la imminent conservació d'algun dels records més entranyables, es fa necessària la construcció d'un Museu Apocalíptic, el qual serà dividit en diversos departaments segons les diferents especialitats de les mostres.

El lloc adient per a instal·lar el Museu seria l'antiga església de Sant Esteve, la qual s'aprofitaria per a Museu degut a les seves grans dimensions i qualitats "antiestètiques", però degudament modificades.

L'estructura d'aquesta obra convertiria Sant Esteve en quasi transparent, ja que s'hi instal·larien uns grans vidres de formes geomètriques a fi que permetessin l'entrada de llum, cosa imprescindible en un Museu. S'aprofitarien, però, les campanes i el rellotge, els quals servirien per fer l'"última crida".

a-4 GRANS CIRCUITS ESPORTIUS

Per als afeccionats frustrats del món del motor i les rodes, es farien uns grans circuits convertibles per a la pràctica d'aquest esport. Així podrien demostrar les seves qualitats que en el seu dia no pogueren portar a terme en campionats del món; aquesta seria, doncs, la primera, última i gran oportunitat de la seva vida.

B/ Xarxa de Comunicacions Urbanes.

b-1 - LES CINTES TRANSPORTABLES:

La construcció de cintes transportadores per a evitar aquelles aglomeracions els dilluns al "Firal" seria un gran invent per a les mestresses de casa. No més es tractaria de programar la bossa o el carretó del mercat, i esperar que tornés a casa. També aquestes cintes transportadores tenen aplicació com a mitjà de transport personal.

b-2 LÍNIES DE METRO

Es tractaria de posar en pràctica la genial idea que va tenir el nº 5 de la revista Gra de Fajol, quant a la xarxa de metro per al nucli urbà.

Línia Vermella: De la Solfa a la Rodona.

Línia Blava: De Sant Roc a Benevent.

Línia Verda: Del Triai a la Ctra. de Ripoll.

Amb parades en cadascun dels accessos als diferents sectors.

C/ Acondicionament de la ciutat en matèria de serveis.

c-1 TORRES DE LLUM:

A l'exterior de la gran cúpula s'instal·laran unes torres de grans dimensions, les quals seran les encarregades de proporcionar la llum permanent durant la nit, ja que així es podrà convertir la nit en dia per tal d'aprofitar més el temps.

S'instal·laran quatre torres encarregades de subministrar llum durant la nit. Aquestes quatre torres seran una per a cada sector, cadascuna amb la intensitat que li correspongui.

COMISSIÓ D'ADMINISTRACIÓ
DAADMINISTRACIÓ APOCALÍPTICA

Aquesta Comissió contempla i afavoreix la total llibertat laboral.

El treball, entès com l'element primordial dins el sistema de producció, resulta inviable segons la concepció D.A.U.

El treball, per tant, formarà part del concepte d'oci: tothom podrà ocupar el seu temps segons les seves apetències i predisposicions en l'"affaire" que vulgui. Aquestes apetències i/o predisposicions seran canalitzades a través de l'oficina d'ocupació voluntària. (Vegeu comissió de treball).

Entès el treball d'aquesta manera, l'oci ocuparà les 24 hores del dia. l'administració municipal passarà a règim DAutoservei. Llavors aquesta comissió menysprea la seva competència administrativa, i dedica tots els seus esforços a la qüestió dels "serveis".

- Tramitació directa dels expedients (Autoservei DAUministració).

. Les oficines municipals restaran obertes les 24 hores del dia.

. Reconversió dels funcionaris en monitors d'auto-servei administratiu.

- Ja que les necessitats que sorgeixen es creen sols a Olot, per la imminència de l'apocalipsi, queda determinada la total autonomia local de la gestió en relació amb d'altres òrgans polítics i d'administració.

- Es municipalitzaran els serveis de primera necessitat:

. estupefacients: mitjançant la creació d'una xarxa adequada.

c-2 PARCS I JARDINS

Quant a les zones d'espais verds a l'interior del nucli urbà, seran degudament reestructurades amb les implantacions d'uns serveis biològics per a la renovació i conservació de les plantes.

c-3 SERVEI ASTROLÒGIC

A l'exterior de la cúpula s'edificarà un gran centre d'observació astrològica capaç de captar, i a l'hora retransmetre, les últimes noves quant a canvis astronòmics d'últim moment. Aquest centre especialitzat serà el que transmetrà tots els "partes" comunicatius respecte a variacions d'hora final. En el mateix centre es situarà l'emissora de la ciutat la qual es podrà escoltar en tots els sectors.

- Alcohòl: potenciant la xarxa ja existent.
- Tabac.
- Pa (Vegeu relació amb Sanitat, segons la qual comisió hi haurà pa doble cada dia.)
- Hi haurà mercat cada dia de la setmana.
- S'aboliran els serveis de cultura tradicional.
- Per la inexistència de regulació horària, desapareixeran "les presses". Així doncs, no caldrà la circulació rodada dins el casc urbà.
Aquesta quedarà limitada a qui voluntàriament vulgui exercitar el físic en els desplaçaments: bicicletes, tricicles, patins, patinets, ...
- Els bancs i les caixes locals queden declarats "centres d'inutilitat apocalíptica". Quedaran, doncs, clausurats i es repartiran els seus fons a qui vulgui "morir ric".
- Com que un ampli sector de la societat comparteix amb nosaltres aquests plantejaments, i un elevat nombre de persones voldran compartir amb els olotins l'apocalípsi, es potenciarà al màxim el sector d'hostaleria.
 - Amoliació de l'Hotel Montsacopa.
 - Rehabilitació immediata dels hotels Estrella i Europa.
 - Promoció dels hotels i de les fondes ja existents.
- El Teatre Principal es reconvertirà en Casal de fruïció pública.
- Hospici: Magatzem Municipal de subministrament i expedició de productes resolutius cap a l'anocalípsi.
- Casa Trinxeria: casa "per a tots els sexes" Municipal.

POLÍTICA D'ESBARGIMENT/ ESBARGIMENT DE LA POLÍTICA
CONSELLERIA DE "BACANALS I LLEURE"

Aquesta Conselleria passa a ocupar el punt més alt de la piràmide del poder municipal. Amb la reducció del treball embrutidor i de l'altre, pràcticament tot el temps, és a dir, el TEMPS a seques, queda disponible per a la tant anhelada "realització personal" del personal, sense vicis ni perjudicis burgesos i soviètics. De tota manera, hem d'advertir que a qui li faci il·lusió de passejar amb un ROLLS un parell d'horretes -posem per cas- podrà disposar del servei de préstec de mobiliari de luxe incautat als pudents benefactors afligits i peneditis del seu passat despòtico-cirròtic.

La filosofia d'aquest departament es pot concretar en tres punts:

1.- Oferir la possibilitat de refer-se de tota vocació frustrada.

2.- Satisfer tota mena de desigs.

3.- Instaurar la república d'EPICURI, és a dir, gaudir plenament de les maravelles terrenals, tot inventant i descobrint maravelles inèdites.

Tenim claríssim que la demanda de serveis es pot descontrolar, sobretot tenint en compte l'índex de repressió i el recargolament hiperbòlic d'algunes ments locals, però no hem de patir. Sabem de bona veta que sortosament no tothom criarà malves en aquest planeta. Hi ha un sol país que se salvarà de l'hecatombe nuclear: és el Japó. I és aquí que els del Comitè Intercontinental, que estan a la que salta, ens posaran la lluna en un cove. Fa pocs dies que van signar un contracte

"de precarij" per a la importació de nipons i nipones que es farien càrrec de les feines més sofisticades i dels afers més delicats. No podíem estar més de sort: exotisme, vocació treballadora, extremada delicadesa, sensualitat: un cocktail superb.

La PREVISIÓ és el lema de la 1ª etapa de la nostra campanya.

Heus ací, una de les raons per a no votar de qual-sevol manera. S'ha de votar, sí, però cal fer-ho bé. I perquè te'n convencis, futur votaire, que només hi ha una opció creïble, t'esbossem amb claredat el nostre programa de festes.

UNES DE PRÈVIES

No hem d'oblidar que gairebé inevitablement es produirà una mena de trasbals en la nostra vida quotidiana, la qual cosa ens obligarà a canviar els nostres hàbits diaris. Per exemple, no caldrà esperar a la nit per assistir a un espectacle perquè d'espectacles i diversions n'hi haurà a totes hores.

Un altre punt a tenir en compte és el de la bonança del temps que ens espera d'aquí a finals de vida. Això vol dir que farem el possible per viure al màxim a l'aire lliure, entre les flors i sobre l'herba assaborint sobre la pell la càlida moxaina del sol.

I, finalment, un avís per a tots aquells i aquelles qui es mirin amb por o amb recança tot aquest funeral, per als qui estan aferrats a la feina rutinària, per als qui no han sabut fer mai vacances, etc. bis. Per a aquests també tenim prevista una solució: crearem uns camps de treball fornits de voluntaris amb feines de tres graus de pesadesa: lleugeres, semi-pesades i molt pesades.

QUÈ PROMETEM ... O QUÈ JUREM?

1.- Publicar una GUIA D'OCI setmanal on consti la relació de totes les activitats, espectacles o no, que es facin a la ciutat.

2.- Quinzenalment, publicarem una GUIA "especial" de CURSETS-LLAMPEC per a insatisfets, frustrats i arribistes.

- Iniciació musical.
- Jocs rítmics
- Danses populars
- Modelatge
- Arts plàstiques
- Iniciació: a la vela, al rem, a l'esquí, al patinatge, etc.
- Expressió corporal.
- Dansa-jazz
- Iniciació accelerada al Teatre
- Pràctiques de laboratori
- Àrea d'experimentació: antropofàgia, pedofília, etc. tot amb material japonès.

3.- Programa de concerts, a l'aire lliure, concretament en el triangle MONTSACOPA-TRIAI-MONTOLIVET. Figures internacionals i locals.

Sesions especials de TARDA i de MATINADA.

4.- Edició setmanal del "CARRER MAJOR Nº 6" amb la programació de totes les festes de barri.

Rosers de la comarca, una relació detallada de tots els serveis municipals o municipalitzats: saunes, sales de relax, massatges a domicili, senyors i senyores de companyia, etc. I publicació d'un opuscle especial sobre COM COMBATRE L'AVORRIMENT?.

5.- Programa apoteòsic de FESTES DEL TURA 83.
Ref. Gra de Fajol nº 5, plana 2, elevat a la cinquena potència.

6.- Sessions de ball intermitent a la Plaça del Conill, Plaça del Carme, Carrer Clivillers, Carrer dels Sastres, Placa dels Gegants i Firal.

7.- Guia d'excursions i visites col·lectives dintre i fora de la comarca.

Nota: En aquest cas, les guies no seran japoneses.

8.- Ressonons, cocktails i piscobabis gratuïts a tots els hostals declarats d'interès públic.

9.- Selecta programació d'espectacles i recitals de to marcadament japonès i localista, és a dir, nacional.

NOTES D'INTERÈS GENERAL

Les inscripcions per als cursets s'obriran l'endemà mateix d'haver ocupat la conselleria. Penseu-vos-ho bé.

El casc antic serà la zona reservada la gresca i xivarri, i la perifèria es mesoectarà com a zona de repòs.

FRONT D'ACTUACIÓ CIUTADANA DEL TRASPÀS
APOCALÍPTIC

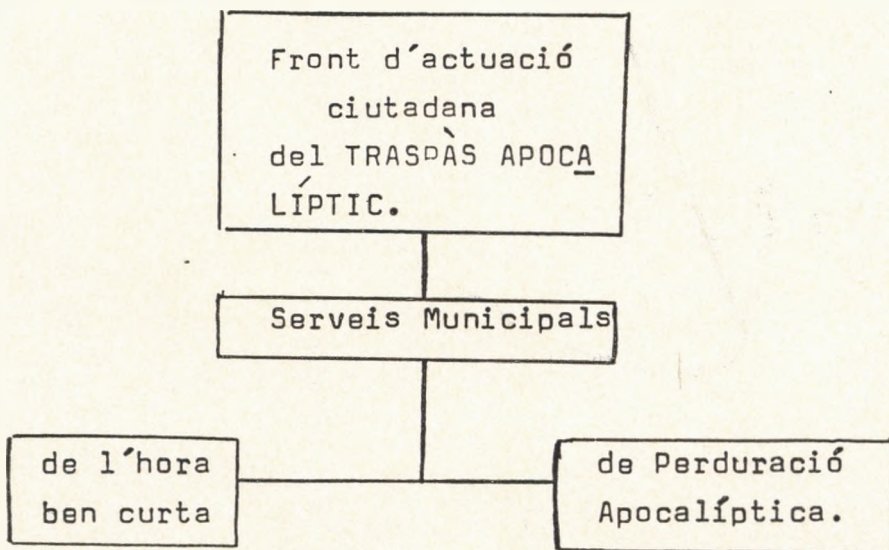
Per a aquest Front d'Actuació Ciutadana, l'Apocalipsi té -desorés de nombrosos estudis i investigacions- dues parts ben diferenciades:

A: El Pre-Apocalipsi

B: El Post-Apocalipsi

cada una d'elles amb característiques ben diferenciades que justifiquen la creació de dos Serveis Municipals amb funcions i estratègies específiques per a cada situació:

- 1.- Servei Municipal de l'Hora ben curta
a càrrec del qual hi haurà totes les actuacions que es derivin de la situació A.
- 2.- Servei Municipal de Perduració Apocalíptica
per a contemplar amb tot detall i rigor les actuacions emanades de la situació B.

1.- Servei Municipal de l'Hora ben curta.

Com ja ha quedat palès en tota l'estratègia municipal presentada per DAU, la missió principal del partit és potenciar la importància del VIURE i l'òptim aprofitament del poc temps que ens resta, per tal de viure'l amb intensitat i alegria. Ara bé, DAU no podia deixar de contemplar el moment mateix de l'Apocalípsi, ja que si bé morir no és important, sí que ho és la consideració de COM S'HA DE MORIR.

A aquest efecte, les funcions bàsiques del Servei Municipal de l'Hora ben curta serien:

1.1.- Creació i divulgació de tota la normativa en relació amb la forma òptima de Traspàs.

1.1.1.- A nivell individual.

- Recomanacions sobre la posició adequada.

No fos cas que algú ens trobés en posicions de tan mal efecte com aquelles de Pompeia.

- Edició de fulletons divulgatius amb les recomanacions precises dels elements que millor poden facilitar tan delicat moment (Matelassos d'aigua, consoladors, anís del mono, etc.)

- Militarització de Ràdio Olot, i establiment de l'obligació d'emetre programes d'inhabitual qualitat per a tots aquells qui preferisín fer el Traspàs amb l'aparell de ràdio engegat.

1.1.2.- A nivell col·lectiu.

- Captació de tota la informació possible com els agradaria fer el traspàs, als ciutadans que el volguessin passar col·lectivament al DAUsoleum Municipal.

1.2.- Lliurament de tots els elements necessaris, d'acord amb la normativa divulgada i sol·licituds arribades en aquest Servei, per a un Tràs pas digne.

1.2.1. Construcció urgent i prioritària del Dausoleum Municipal en el qual es celebraria el Gran Reveillon de Fi de Món.

La construcció aniria a càrrec de tot el personal militaritzat i tots els membres dels grups d'alienats.

1.2.2. Edició d'una cassette amb el tros de la cançó de Lluís Llach: "... tomba, tomba, tomba, i ens podem alliberar..." a fi de mentalitzar de l'alliberament que suposa la tomba.

1.3.- Lliurament de l'atenció necessària a tots els casos especials.

1.3.1. Adherits de Cristians per l'Apocalípsi.

Garantia de Serveis fúnebres religiosos d'acord amb les seves creences.

1.3.2. Casos d'Eutanàsia voluntària.

- Lliurament del mètode més adequat per a dur a terme l'eurotanàsia voluntària individual i d'acord amb les sol·licituds arribades en aquest servei.

- Organització de l'eutanàsia voluntària col·lectiva a ca l'Eutanàsia.

2.- Servei Municipal de Perduració Apocalíptica.

En el transcurs dels segles posteriors a l'Apocalipsi és impossible assegurar d'una manera certa del tot, que no hi tornarà a haver sobre la nostra ciutat alguna forma o altra de vida esperem que fins i tot més intel·ligent. De la mateixa manera que el món actual ha tinguut en molta estima -que no pas consideració, del contrari tot hauria anat ben diferent- tots

aquells documents i testimonis de civilitzacions anteriors, és d'esperar que aquests possibles éssers vivents posteriors a l'Apocalipsi agrairan tot allò que faci referència a nosaltres mateixos.

Així doncs, seria funció primordial d'aquest Servei Municipal dur a terme tots aquests punts.

2.1.- Construcció (a càrrec de militaritzats i aliats) del Nínxol Antiatómic de Supervivència Apocalíptica (NASA)

2.2.- Selecció i localització de tots aquells elements a incloure al NASA.

2.3.- Agrupació d'aquests elements en diferents blocs:

2.3.1. Bloc biològic/natural

Llangardaixos de Sant Francesc

Farinetes de Fajol

Un tros de plàtan del Passeig de Barcelona

Una ampolla de Ratafia

etc.

2.3.2.- Bloc tècnic/industrial

Un cargol de la màquina del Carrilet.

Una maqueta a escala de la moto d'en Zappa

etc.

2.3.3.- Bloc socio/cultural.

Una figura a escala del can de llioamosques.

Un joc de botifarra i llibre d'instruccions.

Totes les edicions de Gra de Fajol.

Etc.

2.3.4.- Bloc d'elements dignes de record

Un quadre d'en Viñet Àngel.

Bobina de Bellvesore

Un fulletó amb la programació cinematogràfica del Núria, etc.

Etc.

2.3.5.- Bloc d'elements dignes d'oblidar.

(Que s'autodestruirira als vint minuts d'obrir-s

Un quadre d'en Vilà Moncau.

Bobina de Naftalina

Un fulletó amb la programació de cinema de la

Fundació

etc.

2.4.- Prohibició i supressió de qualsevol permís per a la construcció de refugis antiatòmics particulars per tal de garantir un Apocalipsi sense discriminació, i evitar la perduració de testimoniatges que donessin una mala imatge de l'Olot dels nostres dies.

CONCELLERIA DE CUL DAU (i 1a) TURA

Com opció de sobre que soms, una cosa la tenim claríssima: la cultura sobra, per això la nostra manera de pensar és ben clara: que s'obri d'una panyetera vegada, i que s'obri al foc.

Ja no ens queda temps per a creure en res, ni en la mona de nascua, ni en les esglésies romàniques de l'alta Garrotxa, ni en Marià vayreda, ni en el capital d'en marx, ni en la naftalina, ni en l'escola de velles arts, ni en el nare antoni maria soler, ni en l'afany desmesurat dels olotins a publicar, ni en el volquer colonitzar barcelona, ni en les vaques sagrades, ni en els goios de la vall de bianya o els moains de l'illa de nascua. Crememu tot, que el foc sigui l'últim divertimento que ens alliberi d'aquesta càrrega opresiva que és la cultura.

Farts de l'economic-cultural, prouonem la supressio de tota forma cultural, sigui del tort o del dret, i vinqui de qui vinqui; l'hiper-realisme abstracte o la macrobioticaencefàlicalumpentonteria (per dir un parei de vequenades en to qermanòfil); i hu fem no des d'una prespectiva dictatorial (foteu el que jo dic o la nalmareu), sino des de l'ontica de fot el que vulquis perque tot si val, i és igual de bonic, bè i estetic.

Des d'aquesta doble manera de veure les coses:

- crememu tot
- i fot el que et passi pels nasos

La divergència que nosaltres t'oferim ha decidit, sino et molesta -és clar- passar de cultura, concelleria de cultura i altres minusvalies, per al seu lloc (per allò d'un minim orqanitzatiu que ens ajudi a desorqanit-zar-nos millor) i en caire provisional, obert, desescolaritzat i autònom

(també pot ser: desclericalitzat
 desorvitat
 desdemoniat
 descuidat
 desnístat
 desoentinat
 des de luequ
 desdememoriat
 desdemonia
 des de demà

..... a completar amb els gustus propis) situari la CUL DAU (i la) TURA, ja que el que no passa pel CUL no fa goio (i una "gran obra pictòrica" si no hi fa goio al menjador jugant amb la tele és un fracàs), el DAU i no altres sucedanis, i la TURA és una tia germana del número u del comité.

Un cop aquí i per facilitar les coses, pocs dies que ens queden només falta que els perdem apartant les noses, des de l'ajuntament és facilitaràn les coses per estalviar molesties, oferint per tal de que les coses no facin nose, els seqüents serveis d'us proni i col·lectiu:

d'US PROPI:-asencia interna i externa

- cerilles, gasolina i altres combustibles infamables
 - Mocadors per tapar la cara (això serveix per prevenir a l'usuari d'intoxicacions pel fum)
 - colonies i desodorants: la cultura al cremar-se out de mala manera, i tampoc es tracta de fer pudor.
- adreces, direccions i altres senves d'identitat d'aquells, aquelles i allò que és creu, el creuen,

passa o està com culta.

Només en plan anacdòtic ens agradaria aconsellar-vos dues opcions un cop haqui arribat al lloc (persona, animal o cosa):

- utilitzar qualsevol tipus d'extinció, desaparició i/o defunció bé sigui física o mental (com és lògic es molt recomanable el foc).
- fer us dels conservants per tal d'envalsemar-lo i adquirirlo com element decoratiu un cop tingueu la finqueta en el més enllà (solució aquesta molt adient pels nostàlgics)

D'US COL·LECTIU: des de l'Ajuntament s'adecuaran dos incineradors públics en els quals es podran abocar tot allò i aquells que sigui o es crequin cultex (es farà recollida domiciliar per si algú no vol tindre el plaer de contemplar lo combustibles que son aquestes coses)

- Servei de ventafocs per si la cosa no tira
- Servei de anaqafocs per si la cosa tira massa.

Una forta encaixada el sempre vostre i a la vostra disposició: servei de CUL DAU (i la) TURA municipal. Tot lu altre i encara que no hu diguin son cuentus.

Això es pot destruir en trenta segons, més o menys, tot depen de lo ràpid que siguis en cremar-ho.

**Vota D.A.U.
si estimes la vida.
Vota els altres
si només vols sobreviure.**

*A les primeres eleccions
de la Història, Adam i Eva
varen votar els altres:
Només van sobreviure.
No sigueu primitius!
Voteu D.A.U.*

DIVERGÈNCIA APOCALÍPTICA UNIFICADA

D.A.U., el vot original.

HIMNE DE DAU

Pro-cu-ra per tu Fes lu que vul-guis No que-da
temps de fer lu que et pro-me-ten Vo-ta nor-mal Si no
més vols so-bre-viu-re Vo-ta a nel DAU sies-ti-mes la vi-da

*Procura per tu (DAU, DAU)
Fes lu que vulguis
no queda temps de fer (DAU, DAU)
lu que et prometen.*

*No trebaiem (DAU, DAU)
que el món s'acaba.
Disfrutem (DAU, DAU)
Visca la mandra.*

**Vota normal
si només vols sobreviure
vota a n'el DAU
si estimes la vida.**

*Volem morir (DAU, DAU)
ben vius del tot.
No visquem (DAU, DAU)
com si ens moríssim.*

*Dóna al teu cos (DAU, DAU)
tot el que et vulgui.
Flipem-se junts (DAU, DAU)
que és temps de viure.*

**Vota normal
si només vols sobreviure.
Vota a n'el DAU
si estimes la vida.**

AL POBLE D'OLOT!

Olotins:

El dilluns varen ser detinguts al Firalet, per l'ordre establert, els nostres companys de DAU quan es disposaven a iniciar un míting sobre

APOCALIPSIS I ESTRUCTURES DE PODER

Per això ANEM TOTS aquest

DISSABTE, A LES 8 DEL VESPRE

a ocupar la **PLAÇA DE TOROS**

per manifestar la nostra repulsa i exigir la seva immediata llibertat

VISCA EL DAU!!!

FORA L'ORDRE!!!

Comitè de Solidaritat amb els companys de DAU.

INFORME DEL COMITÉ

—DEPARTAMENT DE POLÍTICA GENERAL—
(Època post-clandestina)

Circular interna n.º 361

ANÀLISI DE LA SITUACIÓ GENERAL

En aquestes hores d'incertesa col·lectiva, mentre la Democràcia consti - prosti - institucional cretinitzada les nostres turmentades consciències i ens escoltem com un dragó ferotge que escruta ja les últimes engrunes del budellam petrolífer que arrossega, la població mundial es prepara resignadament per l'holocaust definitiu.

La crítica situació del «cristo» secular que han muntat tots els cretins reunits, ens permet de criticar, sense recança, les infaustes barbaritats que lluny i prop d'ací es cometen.

Hem arribat en un punt, camarades, en què la suma exacta de totes les crisis és igual a zero, és a dir, el buit total. Sense gaires esforços, d'aquesta senzilla operació matemàtica, hom pot desprendre -incloent el petit marge d'error pertinent- hom pot desprendre, deia, la irreversible destrucció del planeta. I que consti que no tenim res a veure amb el senyor Barral!

El balanç provisional de les institucions en crisi, tot i que és difícil d'avaluar amb precisió, ara per ara és realment esperançador:

L'Església, la família, el matrimoni, la consciència, l'economia, la moral, etc., agonitzen que és una delícia.

Si, per l'una banda, el nostre partit, en minúscules, es congratula del ritme galopant de la crisi, per l'altra, no pot deixar de preocupar-nos que ens prenguin el pèl fent-nos creure el contrari.

En aquest país, com a tot arreu, manen els diners, els capellans i els militars, i especialment aquests darrers, com ja sabeu, no es cansen mai de col·leccionar sofisticades joquines per al gaudi de propis i estrangers. «Tocat i enfonsat. Afusellat i escapçat».

LA MILITARITZACIÓ DEL PLANETA VA CAMÍ D'ACABAR AMB LES MODALITATS DE «CAQUI» PER A DISTINGIR QUI SÓN ELS ENEMICS.

Tot seguit, passem a desglossar, és a dir, desfullarem en pla de glossa, els aspectes més interessants de la mesquinesa nacional, per acabar reinventant la columna invertibrada del programa DAU.

A. EL PROBLEMA DEL «TERRORISME» O EL CINISME DEL TERROR LEGAL

Una de les lacres més lamentables i lacrimògenes del món contemporani, és la del TERRORISME. I és ben veritat. És terrorífic haver d'aguantar les pallisses dels capítostos de la política, haver-se d'aixecar cada mati per repetir per enèsima vegada les mateixes banalitats, haver de suportar els programes de televisió, o haver d'acceptar impàvid com et col·loquen l'etiqueta d'«imbècil reformat», posem per cas. És brutal, aquest «terrorisme». Les víctimes són innumbrables, i el més fotut encara, són innocents.

És d'aquest terrorisme subtil i sinistre que ens hauriem de preocupar realment, ja que qualsevol anímeteta inquieta d'aquest país en pot ser l'objectiu.

De l'altre no ens vaga ni parlar-ne, perquè la clientela, en general, sol ser bastant més selecta.

B. L'ATUR: UN DESIG CONVERTIT EN PROBLEMA

Sembla mentida on poden arribar els extrems de la retòrica! Allò que la majoria de la població desitja ferrosament, que és «no treballar», arrancar-se les cadenes del treball embrutidor i esclavitzant, s'ha convertit en el cavall de batalla de la política progressista dels apologistes del canvi, etc. Encara ens volen fer treballar més????!!!

Els ministres de torn han de trobar cada cop paraules més difícils per controlar el ramat d'hipnòtics que creuen perquè no hi ha més remei. La gran aspiració de tot quisqui és treballar, o fer-ho veure, i gua-

nyar calés, somiant de fer un catorze el dia més impensat. Si el país funciona (?) am dos milions d'aturats, vol dir que el problema és una simple qüestió de repartiment.

C. EL TINGLADO DE LES AUTONOMIES I LA QÜESTIÓ NACIONAL

Segons l'il·lustre i eminent filòleg hispano-alemany Adolf bon Vent, l'autonomia és la facultat de posar-se nom a si mateix. I és clar, els d'aquí, ens auto-anomenem «catalans», que és un nom que està molt bé.

Això dels ismes nacionals, és força complicat. Ens entossudim a ser diferents dels de fora, i tant se'ns fot que els de dins siguem tots iguals. Vestim si fa no fa, treballem d'aquella manera, mirem la mateixa televisió, tenim deliris de grandesa, cardem austerament, som socis del Barça, volem una caseta a marina, llegim poquíssim, tots som, fa si, fa no, de la mateixa pasta.

Ha estat utilitzada la nostra veu en va. Reclamàvem la INDEPENDÈNCIA i ens han venut un nom —que ja teniem, ep, però és oficial i tot, tu— i han repartit prebendes i càrrecs i títols entre els amiguets de tota la vida.

Si hem d'acabar menjant tots de la mateixa coca, treballant per obtenir les mateixes foteses, o vivint de la mateixa manera, tant li fa ser catalans que anglesos. És una simple qüestió de noms. I per això rai, no ens hem pas de barallar.

D. LA GRÀCIA DEL BUROT, I L'ESTAT POLICIAL

Amb el nou govern d'ha imposat la dèria de l'ordre i l'eficàcia i això, senyores i senyors, ho haurem de pagar molt car. Ens volen fer ballar tots alhora, a so de cobla o amb els acords infames del pasodoble botifler; això encara ho podem triar. Amb tot aquest cacau de la transparència, l'ordre, la seguretat i l'ho-

nestedat, se'ns ha acabat la intimitat i la gresca. Acabarem tenint un policia personal i intransferible, que vetllarà per la rectitud de tots els nostres actes. Abans, les bones famílies enviaven un dels fills al seminari; ara l'enviaran a l'acadèmia militar.

E. L'AVORRIMENT MUNDIAL, I LA SUPERPOBLACIÓ

Som massa gent, en aquest món, i, per postres, mal avinguts. Tenim la mania de divertir-nos tocant els pebrots del vei, o dient pestes de qual-sevol filla de Maria. Convertim en grans problemes allò que són simples futilitats. Sempre ens fotem en camisa d'onze vares. Condemnem amb la màxima crueltat els suposats pecats d'altri. Si ens preocupéssim dels nostres, possiblement desapareixerien els pecats.

I tot, en el fons, és una qüestió d'avorriment. Se'ns ha resclosit la imaginació, i aprofitem qualsevol cagada aliena per a dir-hi la nostra.

Ens hem inventat les guerres per distreure'ns i acabar honrosament amb l'excident de personal. Això sí, tothom es veu amb cor de defensar hipòcritament la vida fetal com un tresor, i condemnar les mares assassines. Aquí i en tot, uns quants senyorets —perquè solen ser mascles— volen decidir sempre sobre la vida dels altres, començant pel Papa gran, i acabant pels petits, que fan i desfan amb un cinisme que esgarrifa.

Que la família se'n va a can pixa? Bé, i què? Que hi ha qui avorta dos cops a l'any? Si, què passa? Que es tallen trompes i es cusen conductes d'aquells? Doncs, si senyor! Que al món hi ha molta gent que sobren...

F. LA VIA SOCIALISTA D'ANIHILACIÓ

Els socialistes d'arreu del món han inventat un sistema molt més

elegant d'anihilació del personal terraquí. Vindria a ser com una mena de via dolça d'extermini que, només accidentalment i en casos extrems, recorre a la força «nuclear». Es tracta de la difusió pacient i elaborada d'una política de solarització i d'eolització que, a la llarga, permet d'integrar sense violència, fins amb una rialleta, els sectors més rebels de la societat. I tothom content. Els dissidents s'embadaleixen construint un moli, mentre que els altres els vénen a cobrar el rebut del vent que han fet servir.

El socialisme de pro, elegant, encorbatat, gairebé aristocràtic, ens entafora la merda com si fos un excel·lent paté. Ens donen gat per llebre, vaja. Aviat ja no sabrem si anar a la vaga és un pecat d'aquells que cal confessar.

Els socialistes i els comunistes, i els istes de tot el món, han tingut i tenen la virtut de fer-nos perdre totes les esperances i, a sobre, pretenen fer-nos sentir remordiments. Gràcies.

Fan el mateix que feien els altres, tot fent-nos creure que és diferent.

G. ELS RETRO I ALTRES ESPÈCIMENS

Sort que sempre hi ha algú que viu a la lluna, que si no... Mireu que en fa, d'anys, que l'aristocràcia intel·lectual ens vol fer tornar enrrera! **TODO TIEMPO PASADO FUE MEJOR**, deia el poeta. I ens ho hem cregut. D'aquí a vint anys, descobrirem **EXCESSOS** i orgasmem amb en Max Sunyer. Viure de renda està molt bé quan és qüestió de calés, però amb la **VIDA**, amb la vida no s'hi juga d'aquesta manera tan vil.

Entre «carrosses» i «carcasses» muntaríem un museu de fòssils al·lucinant. Fotem-los al Museu d'una vegada, que el municipi tindrà un atractiu més per als turistes barcelonins.

ANÀLISI DE LA SITUACIÓ LOCAL

Olot-city, antigament anomenada la «petita Suïssa» del Principat, avui més pròpiament etiquetada «la Guineu catalana» –en competència directa amb el Maresme–, està assolint la cota màxima de deteriorament segons l'escala richter/fluvià.

Del 75 ençà, ha esdevingut el refugi ideal d'una variadíssima fauna d'esperpètics subjectes, que han cregut trobar-hi el paradís terrenal. Artistes de pro, melòmans de pre, barcelofòbils, candidats a pagès, ecologistes militants, punkis de mè, tot un exercit de frustrats que han anat a raure en una ciutat regida per un petit escamot d'ineptes, despistats, menopàusics i arribistes, per no citar els poders «fàstics» que remenen les cireres (la xocolata) a l'ombra d'un faig.

El (n) oloti-l també ha estat, en part, la causa d'aquest «atontament» general de la població (amb la col·laboració) a partir sobretot de l'obra socio-cultural, coordinada per la Caixa.

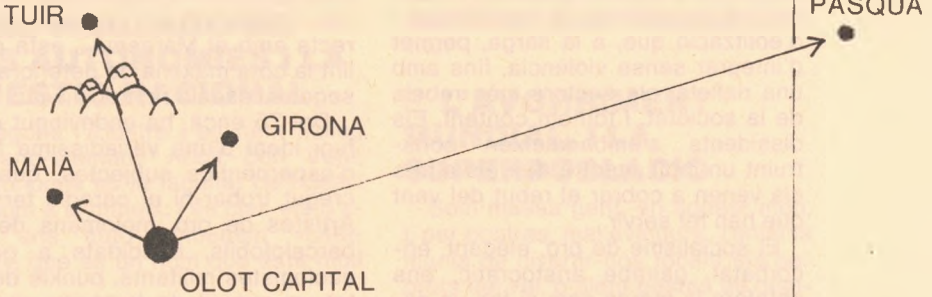
El caos urbanístic, el desordre circulatori, la corrupció de l'administració sanitària, la destrucció del patrimoni paisatgístic i la contaminació de les fonts, la incompetència general, la cultura d'importació, etc., són alguns dels efectes detractors de la típica fleuma local.

El colorit de l'actual panorama de forces polítiques no té res a envejar a les aquarel·les de l'escola paisatgista local. Per a més claredat, vegeu gràfic plana 7.

Davant de semblant desgavell, no ens ha d'estranyar el ritme creixent de «la indiferència juvenil». Això no ho atura ni Déu, però el DAU, estimats conciutadans i anes..., és molt possible.

Vegeu seguidament l'estat actual dels nostres contactes amb l'exterior.

RELACIONS EXTERIORS

On anirem a parar, amb aquest potineig?

Donem un cop d'ull a la nostra fitxa personal.

FLASH VITAL

730 dies d'infància vegetal + 3.000 dies d'ingènua felicitat + 2.000 dies puberals incomodíssims + 2.500 dies d'irregularitats, amors i frustracions + 10.000 dies de feina, amargues nits, sessions televisives + 5 o 6 o 8.000 dies de dolors, insomnis, menopàusies, laments i records — FINAL DEL TRAJECTE i heus aci: un discret piset definitiu a Sant Francesc i punt.

L'espectacle no és pas gaire enoratjador. Però heus aci que ens ha estat assignada l'enorme irresponsabilitat d'alleugerir l'angoixa del personal i de retrobar els fonaments i fer més passadora, en definitiva, la vigília del dia final. Hem de redescobrir els orígens, i ràpidament..., quan encara regnava la ingenuïtat i el plaer i no hi havia res més important que fer les coses perquè sí, sense transcendències ni prejudicis.

Davant de tot això, i donada la circumstància banal de la pròxima fi del món, el Comitè federal proposa les següents línies d'intervenció política.

DECLARACIÓ DE PRINCIPIS PER A UN FINAL FELIÇ

—DECÀLEG—

1.— Viu i deixa viure, i fes-ho intensament.

2.— Treu el màxim partit del temps. Ja queden poques hores...

3.— Mira de treballar poc. El treball és la soga que demà t'escanyarà.

4.— No et compliquis la vida i ves directe al gra.

5.— Fruïx aci, i penedeix-te'n al cel, si és que n'hi ha.

6.— No ho escuris massa, guarda'n una mica per a després, i assaborix-lo lentament.

7.— Si et diuen «a», no cal que t'hi tornis; n'hi ha que no tenen remei.

8.— La quotidianitat pot ésser la nostra creu, però no cal que sigui cap calvari.

9.— Només vivim una vegada, no t'esforcis a fer-ho malament.

10.— Si et reconeixes incordiador, tingués el coratge de matar-te.

